

Μουχάμμαντ

Ο Προφήτης του Ελέους (ο Ελεήμων Προφήτης)

Και δεν σε στείλαμε (Μουχάμμαντ) παρά μόνο από έλεος

για όλο τον κόσμο

[Ιερό Κοράνι 21:107]

Επιμελήθηκε

(Το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Παρουσίασης του Προφήτη του Ελέους)

(THE GLOBAL CENTER FOR INTRODUCING THE MESSENGER)

Μετάφραση από τα Αγγλικά

(EUROPEAN ISLAMIC RESEARCHES CENTER (EIRC))

& ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑ

Επιμέλεια (DR. YASSER ELLETHY & www.islam.gr)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ, του Ελεήμονα και Φιλάνθρωπου.

Δόξα στον ΑΛΛΑΧ, στο Βασιλέα των Ουρανών και της Γης, και ευλογίες και ειρήνη στο *Μουχάμμαντ*, τον τελευταίο των προφητών και των αγγελιαφόρων.

«Αν το μεγαλείο του σκοπού, η πενιχρότητα των μέσων, και τα εντυπωσιακά επιτεύγματα είναι τα τρία κριτήρια της ανθρώπινης μεγαλοφυΐας, τότε ποιος θα τολμούσε να συγκρίνει οποιαδήποτε εξέχουσα προσωπικότητα της ιστορίας με το Μουχάμμαντ»

«Φιλόσοφος, Ρήτορας, Προφήτης, Νομοθέτης, Κατακτητής των ιδεών, Ορθολογιστής ... Μουχάμμαντ, ο ιδρυτής είκοσι επίγειων -και μιας πνευματικής- αυτοκρατοριών. Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά τα πρότυπα του ανθρώπινου μεγαλείου, εύλογα μπορούμε να αναρωτηθούμε αν υπάρχει προσωπικότητα σημαντικότερη από αυτόν.»

Ο Alphonse de Lamartine γράφει στην «Ιστορία της Τουρκίας», Παρίσι, 1854.

«Ω Άνθρωποι, ακούστε το λόγο μου, γιατί δεν ξέρω αν θα σας συναντήσω ξανά σε αυτό το μέρος ύστερα από αυτό το χρόνο», είπε (ο Προφήτης) με δυνατή και καθαρή φωνή. Το συγκεντρωμένο πλήθος, που ξεπερνούσε τις εκατόν είκοσι τέσσερις χιλιάδες, στάθηκε σιωπηλό καθώς αντιλαμβανόταν πως ό,τι ειπωθεί θα ήταν ύψιστης σημασίας. Όλοι οι άνδρες ήταν ντυμένοι με λευκά ενδύματα, ενώ οι γυναίκες με τα καθημερινά τους ρούχα. Συνέχισε να μιλάει καθισμένος πάνω στην καμήλα του: «Ξέρετε ότι το αίμα, η ιδιοκτησία και η τιμή σας είναι τόσο ιερά όσο αυτή η ημέρα, αυτός ο μήνας και αυτή η πόλη».

Ήταν μεσημέρι και ο ήλιος ήταν λαμπερός και καυτός. Όμως, ο καιρός ήταν το τελευταίο πράγμα που απασχολούσε αυτούς τους ενάρετους ανθρώπους. Με βλέμμα προσηλωμένο στον Προφήτη τους άκουγαν προσεκτικά τα λόγια του.

«Θα συναντήσετε σίγουρα τον Κύριό σας και θα σας εξετάσει για όσα πράττετε. Μετέδωσα το μήνυμά μου;» Ρώτησε. Όλοι απάντησαν ομόφωνα «Ναι». «Ω Θεέ, γίνε μάρτυρας αυτού», είπε υψώνοντας το χέρι του στον ουρανό και στρέφοντάς το ύστερα προς το λαό.

Μόλις τελείωσε, ο ακόλουθος στίχος αποκαλύφθηκε σε αυτόν:

«Σήμερα, τελειοποίησα για εσάς τη Θρησκεία σας, ολοκλήρωσα την εύνοια μου επάνω σας και διάλεξα για Θρησκεία σας το Ισλάμ.» [Κορ.5:3]

Η αποστολή ολοκληρώθηκε. Ένα κίνημα, που ξεκίνησε πριν από είκοσι χρόνια από έναν άνδρα, είναι τώρα ένα ολοκληρωμένο έθνος με χιλιάδες οπαδούς. Μέσα σε μερικές δεκαετίες έπρεπε να διαδοθεί περαιτέρω και να κατακτηθούν τρεις ήπειροι. Ακριβώς σε εκατό έτη η Ισλαμική αυτοκρατορία θα γινόταν η μεγαλύτερη αυτοκρατορία εκτεταμένη από την Ινδία ως το Γιβραλτάρ. Μέσα σε άλλα εκατό έτη, θα έφθανε στο κατώφλι της Κίνας. Η μετασχηματιστική δύναμη του μηνύματός του ήταν να παραγάγει έναν πολιτισμό που συνέβαλε σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης προσπάθειας, στην άλγεβρα, στην εφαρμοσμένη μηχανική, την αστρονομία και την ιατρική.

Ακόμα και σήμερα, σχεδόν το ένα τέταρτο του πληθυσμού της γης έχει ανταποκριθεί στο μήνυμα αυτού του άνδρα. Άνθρωποι όλων των χρωμάτων και των εθνικών προελεύσεων, πλούσιοι και φτωχοί, ισχυροί και αδύνατοι, δέχτηκαν το μήνυμα του *Μουχάμμαντ*, που μετέδωσε περίπου δεκατέσσερις αιώνες πριν.

Πώς μπορεί ένας άνδρας με τέτοιο ταπεινό ξεκίνημα, ένας άνδρας με τόσο φτωχά μέσα, με τόσο λίγους οπαδούς αρχικά και μέσα σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα να αρχίσει μια επανάσταση που άλλαξε το πρόσωπο της ανθρώπινης ιστορίας για πάντα;

Ποιος είναι αυτός ο άνδρας; Είναι ο *Μουχάμμαντ* Μπιν Αμπντουλλάχ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν), ο τελευταίος Απόστολος του ΑΛΛΑΧ. Ο πιο ένδοξος άνδρας της ιστορίας και η ιστορία του είναι αυτή.

Η Γέννηση του Προφήτη

Ο Προφήτης *Μουχάμμαντ* (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) γεννήθηκε στις εννέα του μήνα Ραμπι'ά Αλ-Άουαλ, το 571 μ. Χ., σχεδόν 600 χρόνια μετά τον Προφήτη Ιησού, το γιο της Μαρίας (ειρήνη και στους δύο).

Το πλήρες όνομα του προφήτη είναι *Μουχάμμαντ* Μπιν Αμπντουλάχ Μπιν Αμπντουλ-Μουττάλιμπ, Μπιν Χάσιμ. Προερχόταν από τους Μπάνι Χάσιμ, γενιά της φυλής Κουραΐς και η καταγωγή του ξεκινούσε από τον Προφήτη Ισμαήλ και τον Προφήτη Αβραάμ (ειρήνη και στους δύο).

Ο Προφήτης *Μουχάμμαντ* (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) γεννήθηκε στην ιερή πόλη Μέκκα, στην άγονη γη της Αραβίας. Η Μέκκα ήταν μια σημαντική και ακμάζουσα πόλη. Μέσα σε αυτήν εδράζεται η Καάμπα, το Πρώτο Σπίτι που χτίστηκε ποτέ για χάρη της ανθρωπότητας προκειμένου να λατρευτεί ο ένας και αληθινός Θεός, ο Αλλάχ. Αρχικά, η Καάμπα χτίστηκε από τον Προφήτη Αβραάμ και το γιο του, τον Προφήτη Ισμαήλ, κοντά στην ευλογημένη πηγή Ζαμ-Ζαμ. Με την πάροδο του χρόνου, οι άνθρωποι εγκατέλειψαν τις διδασκαλίες του Προφήτη Αβραάμ και του Προφήτη Ισμαήλ και εισήγαγαν ποικίλα πέτρινα λαξευμένα είδωλα και ξύλινα αγάλματα στην Καάμπα. Όταν γεννήθηκε ο Προφήτης, στην Καάμπα υπήρχαν ήδη 360 είδωλα.

Ο Μοναχικός Ορφανός

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήταν ορφανός. Ο πατέρας του Αμπντουλάχ πέθανε δύο μήνες πριν τη γέννησή του. Όταν ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) γεννήθηκε, η μητέρα του, Άμινα Μπιντ Ουάχμπ, τον έστειλε στον παππού του, Αμπντουλ-Μουττάλιμπ, ο οποίος βρισκόταν στη Καάμπα. Ο Αμπντουλ-Μουττάλιμπ ήταν αρχηγός της φυλής Κουράις και έχαιρε της εκτίμησης όλων. Ο παππούς, συνεπαρμένος από τις καλές ειδήσεις, έδωσε στο μωρό το όνομα «Μουχάμμαντ», που σημαίνει «δοξασμένος».

Ήταν έθιμο στη Μέκκα οι μητέρες να στέλνουν τα μωρά τους στην έρημο για να τεθούν υπό τη φροντίδα μιας φυλής της ερήμου, ώστε να μεγαλώσουν στο παραδοσιακό και υγιές περιβάλλον της υπαίθρου. Η Χαλήμα Ασ-Σάντεία πήρε τον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) σπίτι και τον ανέθρεψε. Έχοντας φροντίσει πολλά παιδιά στο παρελθόν, παρατήρησε κάτι ασυνήθιστο στο συγκεκριμένο παιδί. Κατά τη διάρκεια της διαμονής του *Μουχάμμαντ* με τη Χαλήμα, αυτή και η οικογένειά της έλαβαν όλη την ευλογία και την εύνοια του ΑΛΛΑΧ.

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) επέστρεψε στη μητέρα του μετά από πέντε χρόνια ζωής στην έρημο. Στην ηλικία των έξι ετών η μητέρα του, Άμινα, πέθανε. Όντας μικρός και συναισθηματικά ευάλωτος πρέπει να πληγώθηκε πολύ από αυτήν την απώλεια. Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έπειτα πήγε να μείνει με τον παππού του, Αμπντουλ-Μουττάλιμπ, ο οποίος ήταν εξαιρετικά καλός μαζί του και τον φρόντισε με πολλή αγάπη και στοργή.

Μετά από δύο χρόνια, όταν ο Προφήτης ήταν οκτώ ετών, ο παππούς του πέθανε. Στη συνέχεια, ο Αμπου Τάλιμπ, ο Θεός του Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) τον πήρε υπό την προστασία του.

Αλ-Αμίν (Ο Αξιόπιστος)

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) μεγαλώνοντας ξεπέρασε τον καθένα στη νοημοσύνη, τη σεμνότητα και την αξιοπιστία. Ξεχώρισε για τη μετριοπάθεια, την τιμιότητα και την υπευθυνότητά του. Στα νεανικά του χρόνια υπήρξε στοχαστικός. Εργάστηκε ως ποιμένας και έπαιζε με παιδιά της ηλικίας του.

Πριν ακόμα λάβει την πρώτη αποκάλυψή του, ο Μουχάμμαντ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) πίστευε σε ένα Θεό, το Θεό του Αβραάμ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και δεν περιήλθε ποτέ στην κοινή πρακτική των ανθρώπων που λάτρευαν είδωλα. Θεώρησε ότι υπήρχε μόνο ένας Θεός και ότι μόνο Αυτός ήταν άξιος λατρείας. Ποτέ δεν ενέδωσε σε τυχερά παιχνίδια και στο αλκοόλ. Ούτε ασχολήθηκε ποτέ με κακόβουλα σχόλια και φλυαρίες. Έδινε ελεημοσύνη στους φτωχούς και φρόντιζε τους ενδεείς. Δεν είπε ψέματα ποτέ, δεν αθέτησε ποτέ μια υπόσχεση και δεν ανέχτηκε ποτέ τους ψευδομάρτυρες. Όλοι τον σέβονταν και οι άνθρωποι τον αποκαλούσαν «Αλ-Αμίν», που σημαίνει «ο αξιόπιστος». Ήταν, επίσης, γνωστός και ως «Ας-Σάντικ» ή «ο ειλικρινής», γιατί ήταν πάντα φιλαλήθης.

Η Συμμαχία (Αλ-Φουντούλ)

Ακόμη και πριν του αποκαλυφθεί από τον Αλλάχ η αποστολή του, ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ενδιαφερόταν για τους συνανθρώπους του και εναντιωνόταν στην αδικία και την ανισότητα. Ο Προφήτης του Θεού συναντήθηκε με άλλους σοφούς ανθρώπους στο σπίτι του «Αμπντουλάχ Μπιν Τζουντ'άν» και έδωσαν υπόσχεση, ότι ενωμένοι θα προστατεύουν τα δικαιώματα των αδυνάτων και των απόρων. Οι Άραβες αποκάλεσαν αυτήν τη συμφωνία «Χίλφ (συμμαχία) Αλ-Φουντούλ».

Είκοσι χρόνια μετά την αρχή της Προφητείας είπε: «Ήμουν παρών στο σπίτι του Άμπντουλάχ Μπιν Τζουντ'άν κατά την διάρκεια της συμφωνίας. Δεν διατίθεμαι να αθετήσω την υπόσχεσή μου, ακόμα κι αν μου δοθούν εκατό κόκκινες καμήλες. Αν σήμερα απευθυνόταν σε εμένα κάποιος, θα του πρόσφερα άμεσα τη βοήθεια μου μένοντας πιστός στην υπόσχεσή μου.»

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) αισθάνθηκε τιμή για τη συμμετοχή του σε μια συμμαχία με σκοπό την καθιέρωση της δικαιοσύνης. Θέλησε να καταδείξει ότι η καταπίεση και η αδικία είναι μη αποδεκτές, είτε αυτός που βλάπτεται είναι Μουσουλμάνος ή μη, είτε είναι μαύρος ή λευκός, είτε είναι πλούσιος ή φτωχός.

Ο Γάμος του με τη Χαντίτζα

Όταν ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήταν είκοσι πέντε ετών, παντρεύτηκε τη Χαντίτζα Μπιντ Χουάϊλιντ, μια έντιμη γυναίκα της φυλής Κουράϊς, η οποία είχε εξαιρετικό χαρακτήρα. Ήταν μια επιτυχημένη επιχειρηματίας, πνευματικά καλλιεργημένη και κάτοχος μεγάλης περιουσίας. Όταν η Χαντίτζα διαπίστωσε την έντιμη συμπεριφορά του προφήτη, την ειλικρίνεια και τις εξαιρετικές του ικανότητες, εξέφρασε την επιθυμία να τον παντρευτεί.

Σύντομα η Χαντίτζα παντρεύτηκε τον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και ο γάμος τους αποδείχτηκε επιτυχημένος. Η Χαντίτζα (ας την ευλογήσει ο Αλλάχ) ήταν η πρώτη γυναίκα που παντρεύτηκε ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ και η οποία έφερε στη ζωή όλα του τα παιδιά εκτός από τον Ιμπραχίμ.

Ο Προφήτης του Θεού και η Χαντίτζα απέκτησαν τέσσερις κόρες, τη Ζάϊναμπ, τη Ρουκάΐα, την Ουμ Κουλθούμ και τη Φάτιμα καθώς και δύο γιους, τον Αλ-Κάσιμ και τον Αμπντουλλάχ, ο οποίος ήταν γνωστός και ως Ατ-Τάϊμπ και Ατ-Τάχηρ.

Η Ανοικοδόμηση της Καάμπα

Όταν ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήταν τριάντα πέντε ετών, οι Κουράις αποφάσισαν να ανοικοδομήσουν την Καάμπα μετά από μια ξαφνική πλημμύρα που διέβρωσε τα θεμέλιά της και προκάλεσε ρωγμές στους τοίχους της. Όταν η ανακατασκευή έφτασε στο στάδιο όπου η Μαύρη Πέτρα (Αλ-Χάτζαρ Αλ-Άσουαντ) έπρεπε να τοποθετηθεί στη θέση της, προέκυψε έντονη διαφωνία μεταξύ των φυλών σχετικά με το ποιος ηγέτης θα τελέσει το ευγενές έργο της τοποθέτησης της πέτρας.

Κι ενώ ήταν έτοιμοι να παλέψουν μεταξύ τους, ένας από τους γηραιότερους πρότεινε μια λύση: «Ο πρώτος άνθρωπος που θα περάσει την πύλη ας αποφασίσει για σας». Όλοι συμφώνησαν και προς μεγάλη τους ευχαρίστηση είδαν ότι πέρασε ο Μουχάμμαντ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν). «Είναι ο Αλ-Αμίν, ο αξιόπιστος», φώναξαν, «Είμαστε πρόθυμοι να ακολουθήσουμε την απόφασή του». Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είδε τι συνέβαινε και ζήτησε ένα κομμάτι ύφασμα. Στη συνέχεια, πήρε τη Μαύρη Πέτρα και την τοποθέτησε στο κέντρο του υφάσματος. Είπε στον ηγέτη κάθε φυλής να κρατήσει από μια γωνία του υφάσματος και όλοι μαζί να το ανυψώσουν. Το έκαναν αυτό και τη μετέφεραν στη θέση της. Έπειτα, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) τοποθέτησε τη Μαύρη Πέτρα στη θέση της με τα ίδια του τα χέρια. Με αυτόν τον τρόπο αποφεύχθηκε μια αιματηρή σύγκρουση και η διαφωνία επιλύθηκε προς ικανοποίηση όλων.

Στη Σπηλιά Χιραά

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) αφιέρωνε το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου του στην περισυλλογή και τη λατρεία. Πήγαινε συχνά στη σπηλιά Χιραά, η οποία βρισκόταν κοντά στην κορυφή του όρους Αν-Νουρ, περίπου δύο μίλια έξω από τη Μέκκα ⁽¹⁾. Έμεινε εκεί διαλογιζόμενος και προσευχόμενος μέχρι τα τρόφιμα και το νερό του να εξαντληθούν. Για μεγάλο χρονικό διάστημα σκεπτόταν τα μυστήρια της δημιουργίας. Ποιός είναι ο αληθινός σκοπός του ανθρώπου στη ζωή; Από πού προέρχεται ο άνθρωπος και πού πηγαίνει μετά το θάνατο; Τι απαιτεί από μας ο Παντοδύναμος ΑΛΛΑΧ;

Την εικοστή πρώτη μέρα του Ραμαζάνι, το 610 μ.Χ. , όταν ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήταν 40 ετών, αποκαλύφθηκαν σε αυτόν οι πρώτοι στίχοι από το Κοράνι. Ενώ καθόταν μόνος του στο σπήλαιο, μέσα στην ηρεμία της νύχτας, ο άγγελος Γαβριήλ εμφανίστηκε ξαφνικά και του είπε:

«Διάβασε!»

«Δεν μπορώ να διαβάσω», απάντησε ο *Μουχάμμαντ* ταραγμένος.

Ο άγγελος επανέλαβε την εντολή, «Διάβασε!»

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) για άλλη μια φορά απάντησε : «Δεν μπορώ να διαβάσω».

⁽¹⁾ Σήμερα, στο βορειοανατολικό μέρος της Μέκκας.

«Διάβασε», η δυνατή φωνή τον διέταξε ακόμα μια φορά.

«Δεν μπορώ να διαβάσω», απάντησε ο Προφήτης.

Ο άγγελος επιμένοντας είπε για τρίτη φορά στον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν):

«Διάβασε, με το όνομα του Κυρίου σου, που δημιούργησε.

Έπλασε τον άνθρωπο από έναν θρόμβο πηκτού αίματος.

Διάβαζε ! Και ο Κύριος σου είναι ο πλέον Γενναιόδωρος -

Που δίδαξε (τη χρήση) της Γραφίδας (της πέννας)

Δίδαξε τον άνθρωπο ό,τι δεν ήξερε.» (Κορ. 96:1 - 5)

" Σκέπασέ με, Σκέπασέ με "

Το περιστατικό στη σπηλιά άφησε τον Προφήτη συγκλονισμένο και μπερδεμένο. Εκείνος (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έτρεμε από φόβο υποφέροντας από όσα είχε δει και ακούσει. Έφυγε αμέσως για το σπίτι του. Μόλις έφτασε, ο Προφήτης ζήτησε από τη Χαντίτζα να τον τυλίξει με κουβέρτες. Όταν ηρέμησε, της διηγήθηκε όλη την ιστορία .

Η Χαντίτζα γνώριζε το χαρακτήρα και την ακεραιότητα του Προφήτη καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο. Εξάλλου ήταν η σύζυγός του. Είχε πλήρη επίγνωση της εντιμότητάς και της ισορροπημένης προσωπικότητάς του. Αμέσως τον καθησύχασε: «Όχι! Ο ΑΛΛΑΧ δεν θα σε ατίμαζε (ντρόπιαζε) ποτέ! Αφού διατηρείς στενούς δεσμούς με τους συγγενείς σου, φροντίζεις τους αδύναμους, βοηθάς τους φτωχούς και τους απόρους, περιποιείσαι τους φιλοξενούμενους και υπομένεις τις δυσκολίες στο όνομα της εντιμότητας (αλήθειας).».

Στη συνέχεια, η Χαντίτζα πρότεινε να πάνε και να συμβουλευτούν το σοφό ηλικιωμένο εξάδελφό της, Ουάρακα Ιμπν Νάουφαλ, ο οποίος ήταν Χριστιανός. Ο Ουάρακα, αφού τους άκουσε, είπε: «Είμαι βέβαιος ότι ο άγγελος που εμφανίστηκε στο Μωυσή, έχει εμφανιστεί και σε σένα. Οι άνθρωποί σου θα σε βλάψουν και θα σε κακομεταχειριστούν. Μακάρι να ζούσα ως τότε και να σε υποστηρίξω, όταν οι άνθρωποί σου θα σε απορρίψουν».

«Θα με απορρίψουν;» είπε Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) δυσκολεούμενος να το πιστέψει. Ο Ουάρακα, όμως, του απάντησε ότι οι άνθρωποι πάντα στρέφονται ενάντια σε εκείνους που λαμβάνουν μήνυμα από τον ΑΛΛΑΧ.

Ο Ουάρακα, μετά από αυτό το περιστατικό, έζησε για λίγο καιρό ακόμα και απεβίωσε.

Οι Πρώτοι πιστοί

Η πρώτη που πίστεψε στον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και στο θείο μήνυμά του ήταν η γυναίκα του, η Χαντίτζα, την οποία αργότερα ακολούθησε ο Άλή Μπιν Αμπί Τάλιμπ (Είθε ο ΑΛΛΑΧ να είναι ευχαριστημένος μαζί του). Ο Άλή τότε ήταν δέκα ετών και ζούσε στο σπίτι του Απόστολου του Θεού. Ο Ζάιντ Μπιν Χάριθα, ένας υπηρέτης του Απόστολου του ΑΛΛΑΧ, έγινε επίσης Μουσουλμάνος.

Μεταξύ των ανδρών, ο Αμπού Μπακρ Μπιν Αμπί Κουχάφα (Είθε ο ΑΛΛΑΧ να είναι ευχαριστημένος με αυτόν), ένας στενός σύντροφος του Προφήτη και γνωστός για το πνεύμα και την ακεραιότητά του, ασπάστηκε επίσης το Ισλάμ.

Αυτοί οι άνθρωποι ζούσαν κοντά στον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) πριν λάβει το προφητικό μήνυμα, και καθημερινά γίνονταν μάρτυρες της αξιοπιστίας, της ειλικρίνειας και της καλής συμπεριφοράς του. Οπότε, ήταν απόλυτα φυσικό να είναι οι πρώτοι που ασπάστηκαν το Ισλάμ.

Για τα πρώτα τρία χρόνια, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήταν υποχρεωμένος να διαδώσει το μήνυμα κρυφά, προκειμένου να αποφύγει οποιαδήποτε αντιπαράθεση με την φυλή των Κουράις.

Ο Προφήτης Προειδοποιεί φανερά

Ο Προφήτης του Θεού (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) διατήρησε μυστική την αποστολή του για τρία χρόνια. Κατόπιν, ο Θεός τον διέταξε να διακηρύξει το μήνυμα ανοιχτά.

Σύμφωνα με το αραβικό έθιμο, όσοι ήθελαν να αναγγείλουν σημαντικές ειδήσεις συνήθιζαν να ανεβαίνουν σε ένα λόφο. Έτσι και ο Προφήτης μια ημέρα ανέβηκε σε έναν μικρό λόφο που ονομαζόταν Σαφά, ο οποίος βρισκόταν κοντά στην Καάμπα. Κάλεσε το πλήθος, το οποίο συγκεντρώθηκε αμέσως γύρω του. Έπειτα, απευθύνθηκε στους ανθρώπους: «Αν σας έλεγα ότι ένας μεγάλος στρατός είναι κρυμμένος πίσω από αυτό το βουνό και είναι έτοιμος να σας επιτεθεί, θα με πιστεύατε;» Τότε, όλοι απάντησαν: «Φυσικά, γιατί σε εμπιστευόμαστε. Γνωρίζουμε ότι πάντα λες την αλήθεια.»

Στη συνέχεια, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είπε: «Ο Θεός με έχει διατάξει να σας προειδοποιήσω, άνθρωποι μου, ότι δεν πρέπει να λατρέψετε κανέναν άλλο παρά μόνο τον Ένα και Μοναδικό Θεό. Αν δεν το κάνετε, θα προκαλέσετε την οργή του Θεού. Και δε θα είμαι σε θέση να σας βοηθήσω, ακόμα κι αν είστε οι άνθρωποί μου.»

Δυστυχώς, το μήνυμά του δε βρήκε ανταπόκριση, καθώς πολλοί έφυγαν χωρίς να σκεφτούν καθόλου τα λόγια του Απόστολου του Θεού.

Απόρριψη

Υπήρχε ένας βασικός λόγος που οι ηγέτες της Κουράϊς αντιτάχθηκαν στον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και προσπάθησαν να εμποδίσουν τη διάδοση του μηνύματός του. Η Μέκκα ήταν κέντρο προσκυνήματος λόγω της Καάμπα, στην οποία υπήρχαν πολλά είδωλα των γειτονικών φυλών. Οι ηγέτες φοβήθηκαν ότι αν η ιδέα της λατρείας του Ενός Θεού γινόταν αποδεκτή, οι φυλές θα σταματούσαν να επισκέπτονται τα είδωλα και αυτό θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στην οικονομία της πόλης και στο μονοπώλιο τους.

Ύστερα από χρόνια αναγνώρισης του Μουχάμμαντ ως τον πιο ευγενή και έντιμο άνθρωπο ανάμεσά τους, οι Κουράϊς άρχισαν να τον προσβάλλουν και να τον γελοιοποιούν αποκαλώντας τον ακόμα και παράφρων. Παρόλη αυτήν την απόρριψη που δεχόταν, εκείνος ποτέ δεν τους ανταπέδωσε ούτε έναν κακό λόγο.

Ο Προφήτης υποβλήθηκε σε κάθε είδος βιαιότητας και προσβολής. Αγκάθια ήταν σκορπισμένα στο διάβα του, ενώ του πετούσαν χώμα και πέτρες. Όταν κάποτε ο Αγγελιαφόρος του Θεού πήγε να προσευχηθεί κοντά στην Καάμπα, κάποιοι άνδρες από τη φυλή Κουράϊς τον περικύκλωσαν και του επιτέθηκαν. Ένας από αυτούς προσπάθησε να τον στραγγαλίσει με το μανδύα του. Ο Αμπού Μπακρ (ας είναι ο Θεός ευχαριστημένος με αυτόν) έσπευσε αμέσως να τον σώσει φωνάζοντας: «Θα σκοτώνετε έναν άνθρωπο απλά και μόνο γιατί είπε: «Ο Κύριός μου είναι ο Αλλάχ;»»

Όταν απέτυχαν να τον εκδιώξουν, οι Κουράϊς δοκίμασαν άλλες μεθόδους για να σταματήσουν τον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) από το να κηρύττει το μήνυμά του. Μια φορά, ο 'Ούτμπα Μπιν Ραμπί'α ήρθε στον Προφήτη με μια πολύ δελεαστική προσφορά, την οποία πίστευε ότι δε θα μπορούσε να την αρνηθεί. Είπε: «Αν επιθυμείς χρήματα, μπορούμε να σου συγκεντρώσουμε μέρος της περιουσίας μας και να σε κάνουμε τον πλουσιότερο άνθρωπο ανάμεσά μας. Αν πάλι θέλεις δόξα, θα σε κάνουμε αρχηγό μας, έτσι ώστε κάθε απόφαση να είναι δική σου. Αν επιθυμείς το βασίλειο, θα σε κάνουμε βασιλιά μας.»

Όταν ο 'Ούτμπα τελείωσε, ο Προφήτης του Θεού (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) χωρίς κανένα δισταγμό απήγγειλε μερικούς στίχους από τη Σούρα «Φούσσιλατ» και αρνήθηκε την προσφορά.

Ο "Ούτμπα, εμβρόντητος, επέστρεψε στους συντρόφους του και τους περιέγραψε τι άκουσε από το εκπληκτικό Κοράνι. Είπε: «Μα το Θεό! Άκουσα λόγια που όμοιά τους δεν είχα ακούσει ποτέ πριν. Μα το Θεό! Δεν είναι ούτε ποίηση ούτε μαγεία. Άνθρωποι της Κουράϊς! Ακούστε με! Αφήστε αυτόν τον άνθρωπο ήσυχο, να είστε ευγενικοί απέναντί του και μην φράζετε το δρόμο του.»

Δυστυχώς, ακόμη και τα λόγια του 'Ούτμπα δεν είχαν καμία επιρροή στους Κουράϊς, που αρνήθηκαν ξεκάθαρα να δώσουν προσοχή στις συμβουλές του.

Διωγμός

Οι Μουσουλμάνοι διέτρεχαν τον κίνδυνο της εκδίωξης. Αντιμετωπίστηκαν με περιφρόνηση και χλευασμό, αλλά όταν αυτά απέτυχαν, οι Κουράις στράφηκαν στην άσκηση σωματικής βίας και στην τιμωρία. Κάθε φυλή στόχευε εκείνους που είχαν γίνει Μουσουλμάνοι ανάμεσά τους. Άρχισαν να τους φυλακίζουν και να τους βασανίζουν με ξυλοδαρμούς, πείνα και δίψα.

Έβαλαν τον Μπιλάλ, έναν μαύρο σκλάβο από την Αβησσυνία, ο οποίος είχε ασπασθεί το Ισλάμ, να ξαπλώσει το μεσημέρι μέσα στην αφόρητη ζέστη και τοποθέτησαν μια τεράστια πέτρα στο στήθος του. Οι διώκτες του ζητούσαν να αποκηρύξει το Ισλάμ, αλλά κάθε φορά εκείνος απαντούσε λέγοντας: «Ο Θεός είναι Ένας, ο Θεός είναι Ένας.»

Η φυλή Μπάνι Μαχζούμ έπαιρνε τη μητέρα και τον πατέρα του 'Αμμάρ Μπιν Γιάσερ, όντας Μουσουλμάνοι, μέσα στη ζέστη του μεσημεριού. Τους βασάνιζαν και μετά τους άφηναν εκτεθειμένους στον καυτό ήλιο της Μέκκα. Ο Απόστολος του Θεού (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) περνούσε από αυτούς και τους έλεγε να είναι υπομονετικοί. Τέλος, μετά από πολλά βασανιστήρια, η μητέρα του 'Αμμάρ, Σουμάϊα, σκοτώθηκε, με μόνο έγκλημά της την άρνησή της να αποκηρύξει το Ισλάμ.

Η Διαφυγή στην Αβησσυνία

Οι Κουράις κατέστησαν τη ζωή των Μουσουλμάνων στη Μέκκα τόσο δύσκολη και αφόρητη, ώστε ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είπε τελικά σε κάποιους από τους οπαδούς του να μεταναστεύσουν στην Αβησσυνία (Αιθιοπία). Πρότεινε: «Να πάτε στην Αβησσυνία, διότι εκεί θα βρείτε έναν βασιλιά που δεν αδικεί κανέναν».

Στην αρχή, μία ομάδα 15 ατόμων (άνδρες και γυναίκες) ταξίδεψε στην Αβησσυνία, ενώ στη συνέχεια ο αριθμός αυτός αυξήθηκε σε 83. Το ασφαλές καταφύγιο που βρήκαν οι Μουσουλμάνοι στην Αιθιοπία, εξόργισε ακόμη περισσότερο τους ανθρώπους της Μέκκας, οι οποίοι έστειλαν δύο από τους καλύτερους αντιπροσώπους τους στο βασιλιά της Αβησσυνίας. Αυτοί, προσέφεραν ακριβά δώρα στο βασιλιά και του ζήτησαν να τους παραδώσει τους επαναστάτες Μουσουλμάνους. Ο Νέγους, βασιλιάς της Αβησσυνίας, διέταξε να φέρουν ενώπιόν του τους Μουσουλμάνους, από τους οποίους και ζήτησε να απολογηθούν.

Ήταν τότε που ο Τζά'φαρ, γιος του Αμπού Τάλιμπ, έδωσε μια θαυμάσια και αξιομνημόνευτη ομιλία. Είπε: «Ω βασιλιά!, υπήρξαμε ένας αδαής λαός, ειδωλολάτρες, που διεπράτταμε αμαρτίες, που φερόμασταν άσχημα στους γείτονές μας και όποιος ήταν ισχυρός ανάμεσά μας εκμεταλλευόταν τον αδύναμο. Τέτοιοι ήμασταν έως ότου ο Θεός μας έστειλε έναν Απόστολο, του οποίου την ευγενή καταγωγή, την τιμιότητα, την αξιοπιστία και την ευπρέπεια του, γνωρίζουμε καλά. Μας κάλεσε να κηρύξουμε την μοναδικότητα του ΑΛΛΑΧ και να λατρέψουμε μόνο Αυτόν. Μας διέταξε να λέμε την αλήθεια, να είμαστε πιστοί, να κρατάμε στενούς δεσμούς με τους συγγενείς μας, να είμαστε καλοί με τους γείτονές μας και να απέχουμε από τα εγκλήματα και την αιματοχυσία. Μας απαγόρευσε να αμαρτάνουμε, να λέμε ψέματα, να παίρνουμε την ιδιοκτησία των ορφανών άδικα και να προσβάσουμε τις ενάρετες γυναίκες.»

«Για αυτόν τον λόγο μονάχα, οι συμπολίτες μας μάς επιτέθηκαν, μας βασάνισαν και μας ανάγκασαν να απαρνηθούμε τη θρησκεία μας... Όταν μας βασάνισαν προκειμένου να αποκηρύξουμε τη θρησκεία μας, διαφύγαμε στη χώρα σας και επιλέξαμε εσάς με την ελπίδα ότι θα μας φερθείτε δίκαια, για όσο μείνουμε μαζί σας.»

Ο Νέγους άκουσε όλα αυτά πολύ προσεκτικά. Κατόπιν, ζήτησε από τον Τζά'φαρ να απαγγείλει κάποια αποσπάσματα από το Ιερό Κοράνι. Ο Τζά'φαρ απήγγειλε την αρχή της Σούρα Μάριαμ (Το κεφάλαιο της Μαρίας, μητέρας του Ιησού).

Όταν άκουσε το Κοράνι, ο βασιλιάς συγκινήθηκε τόσο που έκλαψε ώσπου τα δάκρυα έτρεχαν από τη γενειάδα του. Είπε: « Αυτός ο λόγος, όπως και εκείνος που αποκαλύφθηκε στον Ιησού, είναι ακτίνες φωτός που ακτινοβολούν από την ίδια πηγή.»

Κατόπιν, ο Νέγους στράφηκε στα δύο άτομα από την Κουράϊς και τους είπε ότι δεν θα παρέδιδε ποτέ τους Μουσουλμάνους σε αυτούς. Επέτρεψε στους Μουσουλμάνους να ζήσουν στη χώρα του εν ειρήνη και τους φέρθηκε με καλοσύνη. Αργότερα, ο ίδιος ασπάστηκε το Ισλάμ.

Ο Όμαρ και ο Χάμζα ασπάζονται το Ισλάμ

Κατά το έκτο έτος της Προφητείας, ο θείος του Προφήτη, Χάμζα και ο Όμαρ Μπιν Αλ-Χαττάμπ (Είθε ο ΑΛΛΑΧ να είναι ευχαριστημένος μαζί τους) ασπάστηκαν το Ισλάμ. Η φυλή Κουράϊς ενοχλήθηκε πολύ από αυτήν την εξέλιξη, δεδομένου ότι και οι δύο ήταν γνωστοί για τη δύναμη και το θάρρος τους.

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είχε προσευχηθεί στον ΑΛΛΑΧ ζητώντας Του να καθοδηγήσει τον Όμαρ στο Ισλάμ. Μόλις ασπάστηκε ο Όμαρ το Ισλάμ, οι Μουσουλμάνοι απέκτησαν αυτοπεποίθηση. Πριν από αυτό, συνήθιζαν να προσεύχονται μυστικά, φοβούμενοι τους άπιστους. Ωστόσο, αφότου ο Όμαρ έγινε Μουσουλμάνος, άρχισαν να προσεύχονται ανοιχτά μπροστά στην Καάμπα.

Ο Αμπντ-ουλλάχ Μπιν Μασ'ούντ (Είθε ο ΑΛΛΑΧ να είναι ευχαριστημένος μαζί του), φημισμένος σύντροφος του Προφήτη του ΑΛΛΑΧ, συνήθιζε να λέει: «Οι Μουσουλμάνοι δεν είχαν ποτέ τη δυνατότητα να προσευχηθούν κοντά στην Κάμππα, μέχρι που ο Όμαρ ασπάστηκε το Ισλάμ». Αυτός ήταν ο λόγος, για τον οποίο ο Προφήτης έδωσε στον Όμαρ τον αξιότιμο τίτλο «Αλ-Φαρούκ»².

Το Μποϊκοτάρισμα (ο αποκλεισμός)

Ο αριθμός των Μουσουλμάνων αυξανόταν καθημερινά. Οι Κουράις ανησύχησαν τόσο, ώστε αποφάσισαν να εξορίσουν τον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και τους οπαδούς του, αναγκάζοντας τους να ζήσουν σε ένα περιορισμένο τμήμα της πόλης. Απαγορεύθηκε η οποιαδήποτε παροχή τροφίμων ή συναλλαγή μαζί τους. Έτσι οι Μουσουλμάνοι υπέφεραν για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς τρόφιμα και νερό.

Οι Κουράις συνέγραψαν ένα έγγραφο για το μποϊκοτάρισμα (αποκλεισμό) των οικογενειών του Προφήτη Μπάνι Χάσιμ και Μπάνι Αλ-Μουττάλιμπ. Διακήρυξαν ότι δεν θα παντρεύονταν τις γυναίκες αυτών των οικογενειών καθώς επίσης ότι δεν θα τους πουλούσαν οποιαδήποτε αγαθά. Στη συνέχεια, ανάρτησαν το κείμενο του μποϊκοταρίσματος (αποκλεισμού) στην Κάμππα.

Το μποϊκοτάρισμα (ο αποκλεισμός) εφαρμόστηκε τόσο αυστηρά, ώστε οι Μουσουλμάνοι είχαν φτάσει στο σημείο να τρώνε τα φύλλα των δέντρων. Οι κραυγές των πεινασμένων παιδιών ακούγονταν σε ολόκληρη την κοιλάδα. Οι Μουσουλμάνοι παρέμειναν σε αυτή την απελπιστική κατάσταση για τρία χρόνια, ώσπου τελικά άρθηκε η απαγόρευση και το έγγραφο καταστράφηκε ως εκ θαύματος από τερμίτες.

Ακόμη και υπό αυτές τις εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες και δοκιμασίες, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) παρέμεινε ακλόνητος, καλώντας τον κόσμο να λατρεύει τον ΑΛΛΑΧ νυχθημερόν.

Αληθινή Υπομονή

Κατά το δέκατο έτος της Προφητείας, λίγο μετά το τέλος του μποϊκοταρίσματος (αποκλεισμού), ο θεός και υποστηρικτής του έργου του Προφήτη, Αμπού Τάλιμπ, και η σύζυγος του Προφήτη, Χαντίτζα, απεβίωσαν. Υπήρξαν και οι δύο, πολύτιμοι σύντροφοι, οι οποίοι ήταν πολύ γνωστοί για την εμπιστοσύνη, συμπαράσταση και αφοσίωση τους. Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, ο Αμπού Τάλιμπ, αν και δεν ασπάστηκε ποτέ το Ισλάμ, υπήρξε πάντα στο πλευρό του Προφήτη ως «εξωτερικός» υποστηρικτής, προστατεύοντας τον Προφήτη από τις επιθέσεις των Κουράις. Ταυτόχρονα, η Χαντίτζα υπήρξε πάντα η μεγάλη προσωπική υποστήριξη του Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν), παρηγορώντας τον και δίνοντάς του κουράγιο και ενθάρρυνση σε όλες τις δύσκολες στιγμές του.

---

² Αυτός που διακρίνει το δίκαιο από το άδικο.

Η απώλειά τους προκάλεσε τεράστια θλίψη στον Προφήτη. Παρόλα αυτά δεν απελπίστηκε ούτε μια στιγμή. Συνέχισε το έργο του, προσκαλώντας υπομονετικά τους ανθρώπους στο Ισλάμ, χωρίς να υπολογίζει τις δυσκολίες που έπρεπε να αντιμετωπίσει για χάρη του ΑΛΛΑΧ.

Το Ταξίδι στην Ταϊφ

Μετά τον θάνατο του Αμπού Τάλιμπ, ο Προφήτης του Θεού υπέφερε περισσότερο από ποτέ άλλοτε. Είχε μείνει απροστάτευτος και ευάλωτος σε επιθέσεις και κακομεταχειρίσεις.

Όταν ο διωγμός εκ μέρους της Κουράις έγινε αφόρητος, ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν), αποφάσισε να πάει στην Ταϊφ, μια πόλη περίπου 45 μίλια από τη Μέκκα, για να καλέσει τους ανθρώπους εκεί στο Ισλάμ. Πρώτα πήγε στους ηγέτες της Ταϊφ, αλλά αντίθετα με τις προσδοκίες του, αυτοί ήταν πολύ αγενείς απέναντί του και αρνήθηκαν να αποδεχτούν το μήνυμά του. Ακόμη, παρότρυναν τον όχλο να τον πετροβολήσει. Το πετροβόλημα συνεχίστηκε για περίπου τρία μίλια, προκαλώντας αιμορραγίες σε ολόκληρο το σώμα του Προφήτη.

Ακόμα και μετά από τέτοιες αντιξοότητες, όταν παρουσιάστηκαν άγγελοι στον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν), και του ζήτησαν την άδεια του για να καταστρέψουν τους ανθρώπους της πόλης αυτής, εκείνος αρνήθηκε από έλεος, έχοντας την ελπίδα ότι κάποια μέρα τα παιδιά τους θα ασπαστούν το Ισλάμ.

Το Θαυματουργό Νυχτερινό Ταξίδι

Μια βραδιά ξεχωριστή ο άγγελος Γαβριήλ πήρε τον Προφήτη του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) από το Ιερό Τέμενος (*Αλ-Μάστζιντ Αλ-Χαράμ*) της Μέκκα και τον μετέφερε στο Άνω Τέμενος (*Αλ-Μαστζείντ Αλ-Άκσα*) της Ιερουσαλήμ. Από εκεί ανήλθε στους ουραμούς. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού αυτού είδε πολλά μεγάλα σημάδια του ΑΛΛΑΧ, ενώ συνάντησε και πολλούς από τους Προφήτες Του, μεταξύ των οποίων τους: Αδάμ, Αβραάμ, Μωυσή, Ιωάννη τον Βαπτιστή και Ιησού Χριστό (ειρήνη σε αυτούς).

Κατά τη διάρκεια της νύχτας αυτής, ο ΑΛΛΑΧ κατέστησε αρχικά υποχρεωτικό κάθε Μουσουλμάνος να πραγματοποιεί πενήντα προσευχές την ημέρα. Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ζητούσε από το Θεό να μειώσει τον αριθμό των προσευχών, μέχρι που Αυτός τον μείωσε σε πέντε προσευχές ημερησίως. Δείχνοντας το έλεός του, ο ΑΛΛΑΧ δήλωσε ότι όποιος εκτελεί πέντε προσευχές καθημερινά με ειλικρίνεια, θα έχει την ανταμοιβή πενήντα προσευχών.

Το επόμενο πρωί, ο Προφήτης είπε στους Κουράις τι είχε συμβεί. Όπως ήταν αναμενόμενο, δεν τον πίστεψαν και άρχισαν να τον γελοιοποιούν. Για να τους πείσει περαιτέρω ο Προφήτης έδωσε μια λεπτομερή περιγραφή της Ιερουσαλήμ, μια πόλη που δεν είχε επισκεφτεί ποτέ στο παρελθόν. Έδωσε ακόμη και πληροφορίες για ένα караβάνι που είδε καθώς γύριζε πίσω στη Μέκκα. Ωστόσο, καμία από τις περιγραφές δεν αποτέλεσε επαρκή απόδειξη για τους δύσπιστους ηγέτες της Κουράις.

Η Αντιπροσωπεία της Μεδίνα

Κατά το ενδέκατο έτος της Προφητείας και ενώ ο Προφήτης του Θεού (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) βρισκόταν στην Άκαμπα, συνάντησε μια ομάδα ατόμων από τη Μεδίνα (γνωστή εκείνη την περίοδο ως Γιάθριμπ) και τους προσκάλεσε στο Ισλάμ. Ήταν γείτονες των Εβραίων και είχαν ακούσει αναφορές για τον Προφήτη που επρόκειτο να έρθει. Μετά από συζήτηση, αποδέχτηκαν τις διδασκαλίες του και έγιναν Μουσουλμάνοι.

Το επόμενο έτος, δώδεκα άτομα από τη Μεδίνα συνάντησαν τον Απόστολο του Θεού και του έδωσαν τη δέσμευση τους πως θα πίστευαν στον έναν Θεό και θα λάτρευαν Αυτόν και μόνο. Δεσμεύτηκαν επίσης ότι δεν θα έκλεβαν και δεν θα σκότωναν τα παιδιά τους. Αυτή η δέσμευση έγινε γνωστή ως η πρώτη δέσμευση της Άκαμπα.

Ο Προφήτης του Θεού (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έστειλε τον Μούσ'άμπ Μπιν Ουμάϊρ μαζί τους. Ο Μούσ'άμπ ήταν ένας ευγενικός νεαρός άνδρας, γνωστός για την ικανότητα του να απαγγέλει το Κοράνι. Τους συνόδευσε στη Μεδίνα, κήρυξε το Ισλάμ στους ανθρώπους αυτούς και ήταν ο ιμάμης τους στην προσευχή.

Το επόμενο έτος, ο Μούσ'άμπ Μπιν Ουμάϊρ (Είθε ο ΑΛΛΑΧ να είναι ευχαριστημένος μαζί του) επέστρεψε στη Μέκκα με εβδομήντα τρεις άνδρες και δύο γυναίκες από τη Μεδίνα. Αφού συναντήθηκαν με τον Προφήτη, ορκίστηκαν να τον υπακούσουν και δεσμεύτηκαν να προστατεύσουν αυτόν και τους υπόλοιπους Μουσουλμάνους. Αυτό είναι γνωστό ως δεύτερη δέσμευση της Άκαμπα.

Η Μετανάστευση του Προφήτη

Μετά τη δεύτερη δέσμευση της Άκαμπα ο Προφήτης του Θεού (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) διέταξε τους Μουσουλμάνους που βρίσκονταν μαζί του στη Μέκκα να φύγουν για τη Μεδίνα. Δεν μπορούσε να ανεχτεί άλλο πια τα βασανιστήρια που είχαν υποστεί από τους Κουράις.

Η μετανάστευση από τη Μέκκα στη Μεδίνα δεν ήταν εύκολη. Οι Κουράις έβαλαν πολλά εμπόδια, προσπαθώντας έτσι να αποτρέψουν τους Μουσουλμάνους να αποχωρήσουν από τη Μέκκα. Μερικοί αναγκάστηκαν να αφήσουν τις συζύγους και τα παιδιά τους πίσω και να ταξιδέψουν μόνοι τους. Άλλοι αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω τους όλο τον πλούτο και τις περιουσίες τους και να ταξιδέψουν με άδεια χέρια.

Την εικοστή έβδομη ημέρα του αραβικού μήνα Σάφαρ του δέκατου τετάρτου έτους της Προφητείας (Σεπτέμβριος, 622 μ.Χ), ο Παντοδύναμος ΑΛΛΑΧ έδωσε την άδεια στον Προφήτη να μεταναστεύσει στη Μεδίνα. Ο Αμπού Μπακρ, στενός φίλος του Προφήτη, τον συνόδευσε σε αυτό το ευλογημένο και ιστορικό ταξίδι.

Την παραμονή εκείνης της ημέρας, οι Κουράϊς συγκεντρώθηκαν με σκοπό να κάνουν μια τελευταία προσπάθεια δολοφονίας του Προφήτη. Συμφώνησαν ότι κάθε φυλή θα παρείχε έναν νεαρό άνδρα και όλοι μαζί θα επιτίθονταν στον Προφήτη. Ο Θεός ενημέρωσε τον Απόστολό του για αυτήν την συνωμοσία, και έτσι αυτός (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έφυγε κρυφά από το σπίτι χωρίς οι άνθρωποι της Κουράϊς να τον αντιληφθούν.

Με το πέρασμα των χρόνων, ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ είχε αποκτήσει τέτοια φήμη για την τιμιότητα του, ώστε οι Κουράϊς, αν και εχθρικοί απέναντι του, άφηναν σε αυτόν τα πολύτιμα αντικείμενά τους για να τα προσέχει. Πριν μεταναστεύσει, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) κατέστησε υπεύθυνο τον εξάδελφό του, τον Αλή να επιστρέψει όλα τα περιουσιακά στοιχεία στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους.

Μια Νέα Αρχή

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έφθασε στη Μεδίνα την Παρασκευή, τη δωδέκατη ημέρα του Ραμπί' Αλ-Άουαλ, του πρώτου έτους της μετανάστευσης (Εγίρας) (που αντιστοιχεί στην εικοστή εβδόμη Σεπτεμβρίου το 622 μ.Χ.), και χρησιμοποίησε το ισόγειο στο σπίτι του Αμπού Αγιούμπ Αλ-Ανσάρι ως προσωρινή κατοικία.

Οι Μουσουλμάνοι ήταν ενθουσιασμένοι με την άφιξη του Προφήτη του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν). Αυτό ήταν το καλύτερο πράγμα που τους είχε ποτέ συμβεί. Τα μικρά παιδιά τραγουδούσαν όμορφα τραγούδια καλωσορίζοντας τον Προφήτη στην πόλη τους, Γιάθριμπ.

Από εκείνη την ημέρα και στο εξής η πόλη Γιάθριμπ ήταν γνωστή ως Μαντίνατ αν-Νάμπι ή η πόλη του Προφήτη.

Το ταξίδι του Προφήτη από τη Μέκκα στη Μεδίνα – Χίτζρα (μετανάστευση)– θεωρήθηκε ως νέα αρχή και ευκαιρία να διαδοθεί το μήνυμα του Ισλάμ. Η σημασία αυτής της ημερομηνίας ενισχύθηκε περαιτέρω, όταν αποφάσισαν να αρχίσουν οι πρώτοι Μουσουλμάνοι το ημερολόγιό τους από το πρώτο έτος της Χίτζρα.

Λίγο μετά την άφιξή του, ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) βοήθησε στην οικοδόμηση ενός τζαμιού, που τώρα είναι γνωστό ως τζαμί του Προφήτη. Το τζαμί αυτό υπήρξε χώρος συνάντησης για τους πιστούς και κέντρο για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους. Αφότου το τζαμί κτίστηκε, ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ επέλεξε τον Μπιλάλ Μπιν Ραμπάχ, γνωστό για την ωραία φωνή του να καλεί το λαό σε προσευχή.

Το Πρώτο Σύνταγμα

Στη Μεδίνα, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έγινε Αρχηγός του Κράτους. Καθιέρωσε την αδελφότητα μεταξύ των μεταναστών (Μουχατζιρίν) από τη Μέκκα και των Υποστηρικτών (Ανσάρ) της Μεδίνα. Οι Ανσάρ ήταν τόσο ευτυχείς που θα σχημάτιζαν μια αδελφότητα, ώστε ήταν πρόθυμοι να χωρίσουν όλα τους τα υπάρχοντα και να δώσουν τα μισά στους αδελφούς τους, τούς Μουχατζιρίν .

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν), επίσης, σύναψε συμφωνία με τους Εβραίους που κατοικούσαν στη Μεδίνα, η οποία επικύρωνε την ελευθερία τους να ασκούν την πίστη τους και να ζουν ειρηνικά. Αυτή η συμφωνία θεωρείται το πρώτο Σύνταγμα και η Κατοχύρωση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και των Ελευθεριών. Εγγυόταν την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη σε κάθε πολίτη.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην εκπαίδευση. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά διδάχθηκαν όλες τις διαφορετικές πτυχές της πίστης και της λατρείας. Τόνισε, επίσης, τη σημασία της ηθικής και των καλών τρόπων, αφού συνειδητοποίησε ότι μια μεγάλη πόλη δεν χτίζεται με ισχυρά τείχη αλλά με εξαιρετικούς ανθρώπους. Έτσι, μέσα σε μερικά χρόνια η Μεδίνα κατέστη η πιο αξιότιμη κοινωνία που γνώρισε ποτέ η ανθρώπινη ιστορία.

Η Μάχη του Μπαντρ

Ακόμα και μετά την αποχώρηση των Μουσουλμάνων από τη Μέκκα, οι Κουράις συνέχισαν τις εχθροπραξίες και περίμεναν οποιαδήποτε ευκαιρία για να καταστρέψουν τη νέα και εύθραυστη μουσουλμανική κοινότητα. Οι Μουσουλμάνοι συνειδητοποίησαν ότι δεν μπορούν να επιτρέψουν άλλο τις επιθέσεις χωρίς να προβάλλουν καμία αντίσταση. Αν δεν αμύνονταν, θα καταστρέφονταν ολοσχερώς. Ο Προφήτης, ο οποίος ακολουθούσε αυστηρά ειρηνικές πρακτικές στη Μέκκα για δεκατρία χρόνια και αποδοκίμαζε τη χρήση βίας, έλαβε άδεια από τον Αλλάχ να αμυνθεί απέναντι σε κάθε επίθεση από τους εχθρούς του.

Το Κοράνι δήλωσε: *Είναι γραμμένος ο πόλεμος για σας. Εσείς όμως τον αποστρέφεστε . Αλλά μπορεί όμως ν' αποστρέφεστε κάτι που είναι καλό για σας, και μπορεί ν' αγαπάτε κάτι, που είναι κακό για σας. Ο ΑΛΛΑΧ όμως γνωρίζει κι εσείς δεν γνωρίζετε .* [Κοράνι 2:216].

Στο μήνα Ραμαζάνι, δύο χρόνια μετά τη Χίτζρα, οι Μουσουλμάνοι πολέμησαν τη φυλή Κουράις της Μέκκα σε μία ιστορική μάχη στο Μπαντρ. Οι Μουσουλμάνοι ήταν μόνο 313 στον αριθμό, ενώ ο στρατός της Κουράις απαριθμούσε περισσότερους από χίλιους, οι οποίοι ήταν πλήρως εξοπλισμένοι.

Με τη βοήθεια του ΑΛΛΑΧ, οι Μουσουλμάνοι βγήκαν νικητές. Κατά τη διάρκειά της μάχης κάποιοι από τους Κουράις πιάστηκαν αιχμάλωτοι αλλά αργότερα αφέθηκαν ελεύθεροι. Για πρώτη φορά στην ιστορία, αιχμάλωτοι πολέμου τρέφονταν, τους παρείχαν φροντίδα και τους μεταχειρίζονταν με ανθρωπιά.

Ανάμεσα στους αιχμαλώτους υπήρχαν κάποιοι που δεν είχαν τίποτα να δώσουν προκειμένου να εξαγοράσουν την ελευθερία τους. Ο Απόστολος του ΑΛΛΑΧ τους επέτρεψε να κερδίσουν την ελευθερία τους, διδάσκοντας στα παιδιά των μουσουλμάνων γραφή και ανάγνωση.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων ετών, οι Κουράις έκαναν διάφορες άλλες αποτυχημένες προσπάθειες προκειμένου να καταστρέψουν το νέο μουσουλμανικό κράτος, αλλά οι Μουσουλμάνοι παρέμειναν ισχυροί και το υπερασπίστηκαν με θάρρος και ανδρεία.

Η Συνθήκη της Χουνταϊμπίγια

Τον μήνα Δουλ Κέϊ'ντα, τον έκτο χρόνο μετά από τη μετανάστευση (Χίτζρα), οι Μουσουλμάνοι έφυγαν για τη Μέκκα με σκοπό να πραγματοποιήσουν το μικρότερο προσκύνημα (Ούμρα). Οι Μουσουλμάνοι είχαν έρθει ντυμένοι στα λευκά ως προσκυνητές δηλώνοντας έτσι ότι έρχονται με ειρηνική πρόθεση. Ωστόσο, οι Κουράις αρνήθηκαν αλαζονικά την είσοδο των Μουσουλμάνων στη Μέκκα (ενώ ήταν ανοιχτή σε όλες τις φυλές χωρίς καμία εξαίρεση).

Ήταν τότε που ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έκανε ανακωχή με την Κουράις σε ένα μέρος που αποκαλείται Αλ- Χουνταϊμπίγια, περίπου 7 μίλια μακριά από τη Μέκκα. Η συνθήκη ανέφερε ότι οι Μουσουλμάνοι δεν θα πραγματοποιήσουν Ούμρα εκείνη τη χρονιά, αλλά θα τους δοθεί η άδεια για το επόμενο έτος. Και οι δύο πλευρές συμφώνησαν να εγκαταλείψουν τον πόλεμο και να ζήσουν ειρηνικά για δέκα χρόνια. Ακόμα κι αν οι όροι της συνθήκης ευνοούσαν σε μεγάλο βαθμό την Κουράις³, η συνθήκη ήταν ένας ακόμη θρίαμβος για το Ισλάμ.

Πέρα από την Αραβία

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) επωφελήθηκε από αυτήν την περίοδο ειρήνης με την Κουράις και έστειλε επιστολές σε διάφορους ηγεμόνες, συμπεριλαμβανομένων και των αυτοκρατόρων των δύο υπερδυνάμεων της εποχής, της Περσίας και του Βυζαντίου, προσκαλώντας τους στο Ισλάμ.

Όταν ο Ηράκλειος, ο Βυζαντινός αυτοκράτορας, έλαβε την επιστολή, έστειλε τους άνδρες του για να μάθουν όσα μπορούσαν σχετικά με τον Προφήτη. Ο Αμπού Σουφιάν, ο ηγέτης της Κουράις, που εκείνη την περίοδο ήταν ακόμα εχθρός του Ισλάμ, έτυχε να είναι στην Παλαιστίνη σε ένα επαγγελματικό ταξίδι και παρουσιάστηκε στον αυτοκράτορα.

Ο Ηράκλειος υπέβαλε στον Αμπού Σουφιάν διάφορες ερωτήσεις και όταν άκουσε τις απαντήσεις του, σχολίασε:

---

³ Η συμφωνία αναφέρει επίσης ότι εάν κάποιος άνδρας της Κουράις, ασπαστεί το Ισλάμ, δεν έχει δικαίωμα να προσφύγει στους μουσουλμάνους στη Μεδίνα, ενώ σε αντίθετη περίπτωση, δηλ εάν ένας μουσουλμάνος αποκηρύξει το Ισλάμ, μπορούσε να προσφύγει στη Κουράις στη Μέκκα.

«Σε ρώτησα για την οικογένειά του και η απάντησή σου ήταν ότι ανήκε σε μια πολύ ευγενή οικογένεια. Στην πραγματικότητα, όλοι οι Προφήτες προέρχονται από ευγενή οικογένειες. Σε ρώτησα αν οποιοσδήποτε άλλος μεταξύ σας έχει ισχυριστεί κάτι τέτοιο και η απάντησή σου ήταν αρνητική. Αν η απάντηση σου ήταν καταφατική, θα είχα σκεφτεί ότι αυτός ο άνδρας μιμούταν κάποιον πριν από αυτόν. Έπειτα, σε ρώτησα αν κάποιος από την οικογένειά του ήταν βασιλιάς. Η απάντησή σου ήταν αρνητική. Αν ήταν καταφατική, θα είχα σκεφτεί ότι αυτός ο άνδρας ήθελε να πάρει πίσω το βασίλειο της οικογένειάς του.

Στη συνέχεια σε ρώτησα αν είχε ποτέ κατηγορηθεί για ψευδομαρτυρία και η απάντησή σου ήταν αρνητική. Αναρωτήθηκα πώς ένας άνθρωπος που δεν λέει ούτε ένα ψέμα για άλλους, θα μπορούσε ποτέ να πει ψέμα για τον Θεό. Σε ρώτησα έπειτα, αν τον ακολούθησαν οι πλούσιοι ή οι φτωχοί άνθρωποι. Μου απάντησες ότι ήταν οι φτωχοί αυτοί που τον ακολούθησαν. Στην πραγματικότητα, αυτή η κατηγορία ανθρώπων ακολουθεί πάντα τους Προφήτες. Ύστερα, σε ρώτησα αν οι οπαδοί του αυξάνονταν ή μειώνονταν. Μου απάντησες ότι αυξάνονταν και στην πραγματικότητα έτσι συμβαίνει με την αληθινή πίστη. Σε ρώτησα ακόμα αν υπήρχε κάποιος που αφού πρώτα ασπάστηκε την πίστη του, στη συνέχεια δυσαρεστήθηκε και την εγκατέλειψε. Η απάντησή σου ήταν αρνητική και στην πραγματικότητα αυτό είναι η απόδειξη της αληθινής πίστης. Ακολουθώντας, σε ρώτησα τι σας προστάζει να κάνετε. Εσύ απάντησες ότι σας προστάζει να λατρεύετε τον μοναδικό και μόνο Θεό και κανέναν άλλον μαζί με Αυτόν και ότι σας διατάζει να λέτε την αλήθεια.

Αν όσα έχεις πει είναι αλήθεια, τότε πολύ σύντομα αυτός θα καταλάβει τη γη που πατώ. Γνωρίζα από τις γραφές (Αγία γραφή) ότι αυτός επρόκειτο να έρθει, αλλά δεν ήξερα ότι θα είναι ένας από σας (τους Άραβες). Αν μπορούσα να τον φθάσω, θα πήγαινα αμέσως να τον συναντήσω και αν βρισκόμουν μαζί του, θα του έπλενα σίγουρα τα πόδια".

Η Κατάκτηση της Μέκκα

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι Κουράις παραβίασαν τους όρους της Συνθήκης της Χουνταϊμπίγια και υποστήριξαν τους εχθρούς του Προφήτη⁴ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν). Επομένως, το πρωί της Παρασκευής, της 20ής του Ραμαζανιού, το όγδοο έτος της μετανάστευσης (Χίτζρα) ο Προφήτης συνοδευόμενος από ένα στρατό δέκα χιλιάδων ανδρών, εισήλθε στη Μέκκα και κατέλαβε την πόλη χωρίς να χυθεί ούτε μια σταγόνα αίματος. Ο Προφήτης συγχώρεσε όλους εκείνους που ήταν ως τότε σκληροί εχθροί του Ισλάμ και κήρυξε γενική αμνηστία.

Ο Προφήτης πήγε έπειτα στην Καάμπα και κατέστρεψε όλα τα είδωλα μέσα σε αυτήν. Η Καάμπα για άλλη μια φορά αποκαταστάθηκε για το σκοπό για τον οποίο χτίστηκε από τον Προφήτη Αβραάμ (ειρήνη σε αυτόν) ως ένας τόπος λατρείας του Ενός και μοναδικού Θεού.

---

⁴ Οι Κουράις στην ουσία και οι σύμμαχοι τους, Μπάνι Μπακρ, διέπραξαν μια σφαγή εις βάρος της φυλής Χουζά,α, συμμάχων του Προφήτη, σκοτώνοντας αρκετούς άνδρες μέσα στο Ιερό Τέμενος. Αυτή η σοβαρή αθέτηση της συμφωνίας οδήγησε στην ακύρωσή της και στην κατάκτηση της Μέκκα.

Σε αντίθεση με άλλους ηγέτες που επαίρονταν αλαζονικά για τη νίκη τους κρατώντας το κεφάλι ψηλά, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήταν τόσο ταπεινός ενώπιον του Θεού που το πηγούνι του άγγιζε σχεδόν την πλάτη της καμήλας του. Σε έναν άνδρα, που έτρεμε από δέος εκείνη την ημέρα, ο Προφήτης είπε: «Να είσαι ήσυχος και να μη φοβάσαι. Δεν είμαι βασιλιάς. Είμαι μονάχα ο γιος μιας γυναίκας της φυλής Κουράϊς, που συνήθιζε να τρώει κρέας αποξηραμένο στον ήλιο.»

Η νίκη της Μέκκα άσκησε τεράστια επίδραση στους Άραβες. Τους έδειξε ότι το Ισλάμ ήταν πράγματι η θρησκεία του ΑΛΛΑΧ και προετοίμασε το έδαφος ώστε όλη η Αραβία να δεχτεί την πίστη.

Το Αποχαιρετιστήριο Προσκύνημα

Την τετάρτη ημέρα του μήνα Δουλ Χείτζα, το δέκατο έτος της μετανάστευσης (Χίτζρα), ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) πήγε στη Μέκκα για τελευταία φορά για να πραγματοποιήσει το Χατζ (προσκύνημα) συνοδευόμενος από 144.000 Μουσουλμάνους, άνδρες και γυναίκες. Ο Προφήτης συνειδητοποίησε ότι η αποστολή του τελείωνε και ότι ήταν απαραίτητο να αποχαιρετήσει τους αγαπημένους του συντρόφους.

Με αυτήν την ευκαιρία εκφώνησε ένα ιστορικό κήρυγμα, στο οποίο εξήγησε τις αρχές του Ισλάμ. Είπε:

«Ω άνθρωποι, ακούστε τα λόγια μου προσεκτικά, γιατί δε ξέρω εάν μετά από αυτό το χρόνο θα σας συναντήσω ξανά σε αυτόν τον τόπο.

Ω άνθρωποι, οι ζωές σας και η ιδιοκτησία σας είναι ιερές έως ότου συναντήσετε τον Κύριό σας, όπως ιερά είναι αυτός ο τόπος, αυτή η ημέρα και αυτός ο μήνας.

Θυμηθείτε ότι θα συναντήσετε πράγματι τον Κύριό σας και θα απολογηθείτε για τις πράξεις σας ...

Έχετε δικαιώματά πάνω στις συζύγους σας και αυτές έχουν δικαιώματα επάνω σας...

Συμπεριφερθείτε στις γυναίκες σας καλά και να είστε ευγενικοί μαζί τους, γιατί αυτές είναι οι σύντροφοι και οι ορκισμένοι βοηθοί σας...

Ακούστε προσεκτικά, άνθρωποι, και καταλάβετε καλά:

Φεύγοντας αφήνω δύο πράγματα πίσω μου, τα οποία αν τα ακολουθήσετε, δεν θα παραστρατήσετε: το Κοράνι και τη Σούννα μου (παράδοση).

Ω άνθρωποι! Ακούστε τα λόγια μου. Γνωρίζετε ότι κάθε Μουσουλμάνος είναι αδελφός κάθε Μουσουλμάνου και ότι όλοι οι Μουσουλμάνοι μαζί αποτελούν μια αδελφότητα.

Ω άνθρωποι, ο Κύριός σας είναι Ένας, και ο πατέρας σας (Αδάμ) Ένας. Πρέπει να ξέρετε ότι κανένας Άραβας δεν υπερτερεί ενός μη Άραβα και κανένας μη Άραβας δεν υπερτερεί ενός Άραβα, ούτε ένας ερυθρόδερμος δεν υπερτερεί ενός μαύρου, ούτε ένας μαύρος δεν υπερτερεί ενός ερυθρόδερμου, εκτός από το πόσο ευσεβής είναι ο καθένας.»

Ο Απόστολος του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) έπειτα στράφηκε προς τα ουράνια και είπε:

«Ας είσαι μάρτυρας, Θεέ, ότι έχω μεταβιβάσει το μήνυμά Σου στους ανθρώπους Σου.»

Τότε, ο ΑΛΛΑΧ αποκάλυψε τον ακόλουθο στίχο του Ιερού Κορανίου στον Προφήτη Του:

«Σήμερα, τελειοποίησα για εσάς τη Θρησκεία σας, ολοκλήρωσα την εύνοια μου επάνω σας και διάλεξα για Θρησκεία σας το Ισλάμ.» [Κορ.5:3]

Ο Θάνατος του Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν)

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ είχε ολοκληρώσει τώρα το έργο του στη γη και είχε εκπληρώσει τα καθήκοντά του. Είχε έρθει η ώρα να επιστρέψει στον Κύριό του. Τη Δευτέρα, τη δωδεκάτη του Ραμπί' Αλ-Αουαλ, στην ηλικία των 63 ετών, ο Παντοδύναμος Θεός πήρε την ψυχή του αγαπημένου Απόστολου Του. Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) πέθανε στο σπίτι του έχοντας κοντά του την οικογένειά του. Θάφτηκε κάτω από το δωμάτιο, στο οποίο απεβίωσε, στην πόλη Μεδίνα.

Πέθανε την ίδια ημέρα που είχε γεννηθεί, στο ίδιο σπίτι που είχε ζήσει για δέκα χρόνια, στη Μεδίνα, σε ένα μικρό κρεβάτι φτιαγμένο από δέρμα και γεμισμένο με ίνες από φοίνικα, στα χέρια της αγαπημένης του συζύγου Αΐσα. Τα τελευταία λόγια του ήταν: «Συμπεριφερθείτε στους υπηρέτες σας καλά. Την προσευχή, την προσευχή, να μην αμελείτε την προσευχή. Θεέ, [έχω επιλέξει] την εξυπωμένη συντροφικότητα.»

Οι σύντροφοί του ήταν πολύ λυπημένοι, όχι μόνο για την απώλεια του αγαπημένου τους Προφήτη αλλά και γιατί γνώριζαν ότι δε θα υπάρξει περαιτέρω αποκάλυψη από το Θεό. Κάποιοι ήταν τόσο συγκλονισμένοι που αρνήθηκαν ότι ο προφήτης είχε πεθάνει. Ήταν τότε που ο Αμπού Μπακρ, ο στενός σύντροφος του Προφήτη ανακοίνωσε: «Εάν κάποιος λάτρευε το Μουχάμμαντ, τότε ο Μουχάμμαντ είναι νεκρός. Αλλά όποιος λατρεύει το Θεό, τότε ξέρει ότι ο Θεός είναι αιώνιος και δε θα πεθάνει ποτέ.» Στη συνέχεια απήγγειλε τον ακόλουθο στίχο του Κορανίου:

«Κι όμως ο Μουχάμμαντ δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένας Απόστολος . Πραγματικά πολλοί ήταν οι Απόστολοι που πέρασαν πριν από αυτόν. Εάν πεθάνει, ή σκοτωθεί, μήπως θα αναποδογουρίζατε τότε στις φτέρνες σας; (γυρίζοντας στην απιστία;).» (3:144)

Όταν ο Προφήτης του Θεού (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) απεβίωσε, ολόκληρη η Αραβική Χερσόνησος είχε ήδη αποδεχθεί το Ισλάμ. Άφησε πίσω του ένα μήνυμα που παραμένει τόσο σαφές και ζωντανό μέχρι σήμερα, όπως όταν παραδόθηκε για πρώτη φορά.

Η Φυσική Περιγραφή και η Συμπεριφορά του Προφήτη

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήταν μεσαίου αναστήματος. Το πρόσωπό του ήταν ξάστερο, ελκυστικό και στρογγυλό. Είχε κυματιστά μαλλιά (ούτε ίσια ούτε σγουρά) που άγγιζαν τους ώμους του. Είχε μεγάλα μαύρα μάτια και μια πυκνή γενειάδα με μαλακά μάγουλα. Το στήθος και οι ώμοι του ήταν φαρδιό. Τα δόντια του ήταν λαμπερά και άστραφταν όταν μιλούσε.

Περπατούσε με μεγάλο διασκελισμό και με τρόπο ταπεινό. Ανύψωνε τα πόδια του και δεν τα έσερνε. Κάθε φορά που γύριζε (κοιτώντας προς τα πίσω), γύριζε με ολόκληρο το σώμα του. Χαιρετούσε τους άλλους πριν τον χαιρετίσουν εκείνοι.

Στον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) άρεσε να χαμογελάει και δεν ήταν ποτέ σκληρός, ακόμα και όταν οι άλλοι ήταν αγενείς απέναντί του. Ήταν εξαιρετικά γενναιόδωρος και στοργικός. Δεν προσέβαλε ποτέ άλλους. Όποιος καθόταν δίπλα του αισθανόταν πως ήταν το πιο σημαντικό και αγαπημένο πρόσωπο σε αυτόν. Ήταν σαν ένας γενναιόδωρος και στοργικός πατέρας προς όλους και όλοι οι άνθρωποι ήταν ίσοι γι' αυτόν.

Ήταν πάντα εύθυμος και ευγνώμων για όλα όσα του έδωσε ο Κύριος, ανεξάρτητα από το πόσο μικρά φαίνονταν. Δεν επέκρινε ποτέ το φαγητό που δοκίμαζε.

Μπορούσε να περνά τις ημέρες του υπηρετώντας τους ανθρώπους και τις νύχτες του λατρεύοντας τον Κύριό του.

Τι είπε ο Προφήτης Μουχάμμαντ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) για το περιβάλλον.

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) αναγνώρισε τη σημασία της φροντίδας του περιβάλλοντος. Δίδαξε ότι οι άνθρωποι είναι απεσταλμένοι του Θεού στη γη και ότι είναι καθήκον τους να την προστατεύσουν. Κάποτε, είπε:

«Ο κόσμος είναι πράσινος και όμορφος και ο Θεός σας έχει καταστήσει φύλακές του.» (Σαχίχ Μούσλιμ)

Ενθάρρυνε τους πιστούς να φυτεύουν δέντρα και θεώρησε ότι είναι αμαρτία να τα καταστρέφουν χωρίς λόγο. Είπε:

«Όποιος μεταξύ των πιστών φυτεύει ένα δέντρο ή σπέρνει ένα σπόρο, από το οποίο τρώει ένα πουλί, ένας άνθρωπος ή ένα ζώο, αυτή η πράξη του ανταμείβεται ως έργο ελεημοσύνης [για το οποίο μπορεί να περιμένει την ευχαρίστηση και την ανταμοιβή του Θεού].» (Σαχίχ Αλ-Μπουχάρη)

Το να διατηρείς τη γη πράσινη, παραγωγική και προς όφελος των ανθρώπων και των ζώων είναι η πιο ευγενής μέριμνα σύμφωνα με το Ισλάμ. Μαθαίνουμε από τον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ότι η σπορά των φυτών είναι μια τόσο ευσεβής πράξη που ενθαρρύνεται από το Θεό, ακόμα κι αν αυτή θα ήταν η τελευταία πράξη ενός ανθρώπου στη γη. Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είπε:

«Ακόμα και να είναι η Ημέρα της Κρίσης, εάν κάποιος έχει έναν σπόρο στο χέρι του, και καταφέρει να τον φυτέψει πριν γίνει εκείνη η Ημέρα, ας το φυτέψει.» (Άχμαντ)

Ο Προφήτης θεωρούσε σημαντικές όλες τις δημιουργίες του Θεού και πίστευε ότι τα ζώα, η γη, τα δέντρα, όλο το περιβάλλον και οι φυσικοί πόροι πρέπει να έχουν την ανάλογη φροντίδα και να προστατεύονται.

Τι είπε ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) για τη μεταχείριση των ζώων.

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) δίδαξε ότι το να βλάπτει, να κακοποιεί ή να χτυπά κανείς τα ζώα είναι μια αμαρτωλή πράξη που προκαλεί τη δυσαρέσκεια του Θεού, ενώ το να τα προστατεύει, να δείχνει έλεος και γενναιοδωρία προς αυτά θεωρείται καλή πράξη, για την οποία ο Θεός θα ανταμείψει. Είπε ότι ένας Μουσουλμάνος είναι υπεύθυνος για τη φροντίδα των ζώων σε τέτοιο βαθμό που ένα κακοποιημένο ζώο θα μπορούσε να μαρτυρήσει εναντίον εκείνου που το κακομεταχειρίστηκε την Ημέρα της Κρίσεως.

Ο Προφήτης απαγόρευε το κυνήγι των πουλιών χωρίς ανάγκη, το κάψιμο των μυρμηγκοφωλιών ή το χτύπημα των ζώων. Απαγόρευε, επίσης, να θέτουν τα ζώα ως στόχο και να τα θανατώνουν στα πλαίσια ενός αθλήματος. Συνήθιζε να επαινεί όποιον έδειχνε έλεος στα ζώα, ενώ επέκρινε όποιον τα έβλαπτε, τα κούραζε ή τα εξανάγκαζε να μεταφέρουν βαρύ φορτίο για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είπε κάποτε:

«Ένας άνδρας περπατούσε στο δρόμο και δίψασε πολύ. Βρήκε ένα πηγάδι, κατέβηκε, ήπιε μέχρι να ξεδιψάσει και έπειτα βγήκε από αυτό. Στη συνέχεια, είδε ένα σκυλί που ασθμαίνοντας βαριά έγλειφε το μουσκεμένο χώμα. Τότε, είπε: «Αυτό το σκυλί είναι διψασμένο, όπως ήμουν εγώ.» Έτσι, λοιπόν, κατέβηκε πάλι στο πηγάδι και γέμισε τη δερμάτινη κάλτσα του με νερό. Κρατώντας την κάλτσα του στο στόμα, βγήκε από το πηγάδι και στη συνέχεια έδωσε το νερό στο σκύλο. Ως εκ τούτου, ο Θεός εκτίμησε τον άνδρα και του συγχώρεσε τις αμαρτίες του.» Οι σύντροφοι ρώτησαν: «Ω Απόστολε του ΑΛΛΑΧ! Θα ανταμειφθούμε για τη γενναιοδωρία μας απέναντι στα ζώα;» Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) απάντησε: «Υπάρχει ανταμοιβή για την επίδειξη γενναιοδωρίας σε κάθε έμβιο ον.» (Αλ-Μπουχάρη και Μούσλιμ)

Όταν μια φορά ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) πέρασε μπροστά από κάποια παιδιά που στόχευαν με βέλη ένα κριάρι, τα επέπληξε λέγοντας:

«Μην πληγώνετε το φτωχό ζώο.» (Σούναν Αλ-Νασα'ί)

Κάποια άλλη φορά διέταξε έναν άνδρα, που είχε πάρει τους νεοσσούς ενός πουλιού από τη φωλιά τους, να τους επιστρέψει εκεί από όπου τους πήρε, καθώς θα προκαλούσε θλίψη στη μητέρα τους, η οποία προσπαθούσε να τους προστατεύσει. (Σαχείχ Μούσλιμ)

Τι είπε ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) για τις σχέσεις με τους μη Μουσουλμάνους.

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ήρθε ως έλεος για όλη την ανθρωπότητα. Ο Θεός τον χαρακτήρισε έτσι στο Κοράνι λέγοντας:

«Και δεν σε στείλαμε (Ω Μουχάμμαντ!) παρά μόνο από έλεος για όλο τον κόσμο»

[Ιερό Κοράνι 21:107]

Και ο ίδιος ο προφήτης είπε: «Πράγματι, έχω σταλεί ως έλεος.» (Μούσλιμ)

Η ελεημοσύνη του τους περιλάμβανε όλους, τόσο τους μη μουσουλμάνους όσο και τους μουσουλμάνους. Όταν ο Τουφάιλ Μπιν Άμρ Αλ-Ντάουση εγκατέλειψε την ελπίδα να καθοδηγήσει τη φυλή του στην πίστη, πήγε στον Προφήτη (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και είπε:

«Απόστολε του Θεού, η φυλή μου Ντάους δεν υπάκουσε και απαρνήθηκε (το Ισλάμ), να ικετεύεις τον Θεό να τους τιμωρήσει». Ο Προφήτης στραμμένος προς τη Μέκκα σήκωσε τα χέρια του και οι άνθρωποι ήταν σίγουροι ότι η Ντάους θα καταστρεφόταν. Αλλά ο Προφήτης του Ελέους είπε μόνο: «Ω Θεέ, καθοδήγησε τους Ντάους και φέρε τους [στο Ισλάμ].» (Αλ-Μπούχαρη και Μούσλιμ)

Ο Προφήτης ικέτεψε για την καθοδήγησή τους στο ορθό δρόμο και όχι για την τιμωρία ή την καταστροφή τους, επειδή επιθυμούσε μόνο το καλό για τους ανθρώπους και ήλπιζε για την επιτυχία και τη σωτηρία τους.

Όταν ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) πήγε στην πόλη Ταϊφ να προσκαλέσει τους ανθρώπους της στο Ισλάμ, εκείνοι τον συνάντησαν απρόθυμα, εμπαιζοντάς τον και ενθαρρύνοντας τα παιδιά του δρόμου να πετάξουν πέτρες σε αυτόν έως ότου αιμορράγησαν τα πόδια του. Ακόμη και κάτω από αυτές τις συνθήκες, όταν οι άγγελοι ζήτησαν την άδειά του να καταστρέψουν την πόλη, ο Προφήτης αρνήθηκε.

Τέτοιος ήταν ο οίκτος που επέτρεψε στον Προφήτη να ξεχάσει τις αιμορραγούσες πληγές του και τη ραγισμένη καρδιά του, μονάχα με τη σκέψη, πώς θα φέρει το καλό σε αυτούς τους ανθρώπους, πώς θα τους βγάλει από το σκοτάδι στο φως και πώς θα τους καθοδηγήσει στο σωστό δρόμο.

Και όταν κατέλαβε τη Μέκκα, εισερχόμενος σε αυτή με δέκα χιλιάδες μαχητές, ο Θεός του ανήγγειλε την απόφαση σχετικά με εκείνους που τον είχαν κακοποιήσει και τον είχαν εκδιώξει, που είχαν σχεδιάσει τη δολοφονία του, που τον είχαν απομακρύνει από την πατρίδα του, που είχαν σκοτώσει τους συντρόφους του και τους είχαν βασανίσει λόγω της πίστης τους. Ένας από τους συντρόφους του είπε: «Σήμερα είναι η ημέρα της σφαγής.» Αλλά, ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είπε: «Όχι, σήμερα είναι η ημέρα του ελέους.»

Στη συνέχεια, στάθηκε μπροστά στους ηττημένους ανθρώπους της φυλής Κουράϊς, τα μάτια των οποίων ήταν γεμάτα φόβο και οι καρδιές τους έτρεμαν περιμένοντας να δουν, τι θα κάνει σε αυτούς ο νικηφόρος κατακτητής. Η δική τους τακτική ήταν αυτή της εκδίκησης και της δολοφονίας. Αλλά, ο Προφήτης τους είπε: «Ω Κουράϊς, τι υποθέτετε ότι θα κάνω με σας;» Αυτοί απάντησαν: « Ό,τι είναι καλό. Είσαι ένας γενναιόδωρος αδελφός και ο γιος ενός γενναιόδωρου αδελφού.» Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ απάντησε: «Πηγαίνετε, είστε ελεύθεροι.»

Μια τέτοια χωρίς περιορισμούς συγχώρεση οφειλόταν στην ευσπλαχνία του Προφήτη. Ήταν τόσο μεγαλόψυχο το ότι συγχώρεσε τους εχθρούς που τον είχαν βλάψει και ακόμα περισσότερο τους συντρόφους του. Πόσο αληθινά ήταν τα λόγια του Προφήτη όταν είπε: «Είμαι το έλεος που έχει απονεμηθεί σε εσάς.» (Αλ-Χάκιμ)

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και η εκτίμηση των γυναικών.

Δεκατέσσερις αιώνες πριν, ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ δήλωσε μέσω της θείας αποκάλυψης ότι οι γυναίκες ήταν ίσες με τους άνδρες ως άνθρωποι και ως πιστές. Ο Θεός δηλώνει στο Κοράνι:

«Για τους Μουσουλμάνους και τις Μουσουλμάνες, Για τους Πιστούς και τις Πιστές, Για τους ενάρετους και τις ενάρετες, Για τους δίκαιους και τις δίκαιες, Για τους υπομένοντες και τις υπομένουσες καρτερικά, Για τους άνδρες και τις γυναίκες που ταπεινώνουν τον εαυτό τους, Για τους άνδρες και τις γυναίκες που κανονικά ελεούν, Για τους νηστεύοντες και τις νηστεύουσες, Για τους άνδρες και τις γυναίκες που φυλάγουν την αγνότητά τους, Γι' αυτούς και γι' αυτές που φέρνουν πολύ συχνά στη μνήμη τους τον ΑΛΛΑΧ, Γι' αυτούς όλους ο ΑΛΛΑΧ έχει ετοιμάσει τη συγχώρεση κι εξαίρετη αμοιβή.» (33:35)

Και ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είπε: «Οι γυναίκες είναι οι αδελφές των ανδρών.» (Αχμαντ, Αμπού Νταούντ και Ατ-Τίρμιδη)

Ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ ήρθε αντιμέτωπος με πολύ σκληρές και άδικες συμπεριφορές προς τις γυναίκες στα χρόνια του. Μερικοί από τους Άραβες, που θεωρούσαν τις γυναίκες κατώτερες, μπορούσαν ακόμα και να θάψουν τις κόρες τους ζωντανές. Ο Προφήτης, όμως, πήρε θέση ενάντια σε αυτά τα απάνθρωπα έθιμα.

Το Κοράνι τους περιγράφει ως εξής:

«Κι αν φτάσει σ' έναν απ' αυτούς το νέο για (τη γέννηση) ενός κοριτσιού, (τότε) σκοτεινιάζει το πρόσωπό του και ενδόμυχα λυπάται και γεμίζει απ' οργή. Κρύβεται από ντροπή προς τους συνανθρώπους του επειδή έχει λάβει άσχημα νέα! Μήπως θα πρέπει να το κρατήσει (υπομένοντας) την περιφρόνηση, ή να το θάψει στο χώμα; Τι άθλια απόφαση που θα πάρουν!» (16:58-59)

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) συνήθιζε να ενθαρρύνει την ευγένεια προς τις γυναίκες και τα κορίτσια. Είπε:

«Όποιος ανατρέφει δύο κόρες μέχρι να ενηλικιωθούν, θα έρθει την Ημέρα της Ανάστασης μαζί μου [με αυτόν τον τρόπο], και ένωσε τα δάχτυλά του (θα έχει σχεδόν την ίδια αμοιβή που έχω ως Προφήτης).» (Μούσλιμ)

Ο Προφήτης Μουχάμμαντ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) τόνισε την καλοσύνη προς τις μητέρες. Κάποτε, ένας άνδρας ήρθε σε αυτόν και τον ρώτησε: «Ω Απόστολε του ΑΛΛΑΧ, ποιος έχει περισσότερο δικαίωμα στην καλή συντροφιά μου;». Ο Προφήτης είπε: «Η μητέρα σου.». Ο άνδρας είπε: «Ποιος είναι επόμενος;». Ο προφήτης είπε: «Η μητέρα σου.». Ο άνδρας ρώτησε πάλι: «Ποιος είναι επόμενος;». Ο Προφήτης επανέλαβε για άλλη μια φορά: «Η μητέρα σου.». Ο άνδρας ρώτησε για τέταρτη φορά: «Ποιος είναι επόμενος;». Ο Προφήτης είπε έπειτα: «Ο πατέρας σου.»

Ο Απόστολος του ΑΛΛΑΧ συνήθιζε να συμβουλεύει τις γυναίκες, να τις αντιμετωπίζει ευγενικά, να τις υποστηρίζει σε όλες τις καταστάσεις και να τους παραχωρεί τα πλήρη δικαιώματά τους με έναν τρόπο που δεν είχαν ονειρευτεί ποτέ πριν. Ενδιαφερόταν, επίσης, για την εκπαίδευση των γυναικών. Καθόρισε ακόμη και μια ημέρα για αυτές που θα συγκεντρώνονταν και θα ερχόταν ο ίδιος να τις διδάξει αυτά που είχε διδάξει ο Θεός σε αυτόν. (Μούσλιμ)

Δεν επέτρεψε να μένουν οι γυναίκες φυλακισμένες μέσα στο σπίτι, αλλά να βγαίνουν και να φροντίζουν για τις ανάγκες τους, να επισκέπτονται τους συγγενείς τους και τους αρρώστους. Τους επέτρεψε να αγοράζουν και να πουλούν στην αγορά με την προϋπόθεση να συμπεριφέρονται μετρημένα και να ντύνονται σεμνά. Τους επέτρεψε, επίσης, να πηγαίνουν στο Τζαμί και απαγόρευσε την παρεμπόδιση τους, λέγοντας: «Μην εμποδίζετε τις γυναίκες σας από το να [έρχονται] στα τζαμιά.» (Άχμαντ και Αμπού Νταούντ)

Απαγόρευσε (στους άνδρες) να χτυπούν τις γυναίκες και είπε: «Μην χτυπάτε τις δούλες του ΑΛΛΑΧ.» (Αμπού Νταούντ). Και τους παρότρυνε να επιδεικνύουν καλοσύνη προς αυτές με τα εξής λόγια: «Σας συμβουλεύω να είστε καλοί με τις γυναίκες.» (Αλ-Μπουχάρη και Μούσλιμ). Αυτό συνιστά καλή αντιμετώπιση, σεβασμό των δικαιωμάτων τους, ανησυχία για τα συναισθήματά τους και αποφυγή κάθε είδους κακοποίησης. Και είπε στους συντρόφους του: «Ο καλύτερος ανάμεσά σας είναι ο καλύτερος (στη συμπεριφορά) προς τη σύζυγό του.» (Άχμαντ και Ατ-Τίρμιδη)

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και η αγάπη του για τα παιδιά.

Ο Προφήτης Μουχάμμαντ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) υπήρξε πρότυπο συμπεριφοράς για όλη την ανθρωπότητα. Η στάση του απέναντι στα παιδιά ήταν πάντα συμπονετική και φιλεύσπλαχνη. Ο Προφήτης αγαπούσε τα παιδιά και έπαιζε συχνά μαζί τους. Ο Άνας Μπιν Μάλικ, ένας σύντροφος του Προφήτη, ανέφερε:

«Δεν είδα ποτέ κανέναν που να είναι τόσο συμπονετικός προς τα παιδιά, όσο ο Απόστολος του ΑΛΛΑΧ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν). Το γιο του, Ιμπραχίμ, φρόντιζε μια παραμάνα στους λόφους γύρω από τη Μεδίνα. Αυτός συνήθιζε να πηγαίνει εκεί και εμείς πηγαίναμε μαζί του. Έμπαινε στο σπίτι, έπαιρνε το γιο του και τον φιλούσε και έπειτα επέστρεφε .» (Μούσλιμ)

Η αγάπη του Προφήτη για τα παιδιά δεν περιοριζόταν στα δικά του παιδιά και εγγόνια. Η φιλευσπλαχνία και η στοργή του αγκάλιαζε όλα τα παιδιά και έδειχνε το ίδιο ενδιαφέρον και την ίδια γενναιοδωρία στα παιδιά των συντρόφων του.

Κάποιοι άνθρωποι, που δεν ήταν ικανοί να καταλάβουν τη δύναμη της αγάπης προς τα παιδιά, αναρωτήθηκαν, γιατί ο Προφήτης του ΑΛΛΑΧ έπαιζε με τα παιδιά και έδειχνε τέτοιο ενδιαφέρον για αυτά. Ένας Βεδουίνος ήρθε στον προφήτη και είπε: «Εσείς, [Άνθρωποι] φιλάτε τα παιδιά! Εμείς δεν τα φιλάμε.» Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) είπε: «Δεν μπορώ να βάλω την ελεημοσύνη στην καρδιά σας, εάν ο Θεός σας την έχει αφαιρέσει». (Αλ-Μπουχάρη)

Σε μια άλλη περίπτωση αυτός αποκρίθηκε: «Αυτός που δεν δείχνει έλεος δεν θα λάβει έλεος.» (Αλ-Μπουχάρη και Μούσλιμ)

Ο Προφήτης (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) ενδιαφερόταν πάντα για τις σκέψεις και τα συναισθήματα του καθενός. Για παράδειγμα, ο νεότερος αδελφός του Άνας Μπιν Μάλικ συνήθιζε να παίζει με ένα μικρό πουλί, το οποίο κάποτε πέθανε. Το αγόρι ήταν τόσο λυπημένο που ο Προφήτης του Ελέους πήγε να το επισκεφτεί, να το παρηγορήσει και να του φέρει χαρά. (Αλ-Μπουχάρη και Μούσλιμ)

Ο Προφήτης επισκεπτόταν συχνά τους Άνσάρ και υποδεχόταν τα παιδιά τους χτυπώντας χαϊδευτικά τα κεφάλια τους. (Αν-Νασά'ί) Πήγαινε στα μικρά παιδιά, τα ευλογούσε και τους έδινε χουρμάδες. (Μούσλιμ) Συνήθιζε, επίσης, να έχει αγκαλιά [την εγγονή του] Ουμάμα Μπιντ Ζάϊναμπ κατά τη διάρκεια της προσευχής. Όταν υποκλινόταν, την έβαζε κάτω, και όταν σηκωνόταν επάνω, την έπαιρνε και πάλι αγκαλιά.

Είθε οι ευλογίες και η ειρήνη του ΑΛΛΑΧ να συντροφεύουν τον ευγενή και φιλεύσπλαχνο Προφήτη Μουχάμμαντ.

Τι έχουν πει οι μη Μουσουλμάνοι μελετητές για τον Προφήτη Μουχάμμαντ;

Σε όλη την ιστορία, πολλοί μη Μουσουλμάνοι στοχαστές και διανοούμενοι γοητεύτηκαν από την προσωπικότητα του Προφήτη Μουχάμμαντ (ευλογίες και ειρήνη σε αυτόν) και εγκωμίασαν ιδιαίτερα τις αρχές και τα επιτεύγματά του. Παρακάτω παραθέτουμε μερικά από αυτά τα λόγια:

Ο Alphonse de Lamartine γράφει στο «Histoire de la Turquie (Ιστορία της Τουρκίας)», Παρίσι 1854, Vol. 11, σ. 276-77.

«Ποτέ μέχρι τώρα κανένας άνθρωπος δεν έχει αναλάβει έργο που να ξεπερνά τις ανθρώπινες δυνάμεις με τόσο αδύναμα μέσα, όπως έκανε ο Μουχάμμαντ. Τόσο στη σύλληψη όσο και στην εκτέλεση ενός τέτοιου μεγάλου σχεδίου δεν είχε κανένα άλλο μέσο εκτός από τον εαυτό του και καμία άλλη βοήθεια εκτός από λίγους ανθρώπους που ζούσαν σε μια γωνιά της ερήμου. Τέλος, ποτέ κανείς δεν έχει πραγματοποιήσει μια τόσο τεράστια και διαρκή επανάσταση στον κόσμο, επειδή σε λιγότερο από δύο αιώνες μετά την εμφάνισή του, το Ισλάμ, και με πίστη και με δύναμη, βασίλεψε πέρα από την Αραβία, και κατέκτησε, στο όνομα του Θεού, την Περσία, τη Χουρασάν, την Τρανσοξανία, τη Δυτική Ινδία, τη Συρία, την Αίγυπτο, την Αβησσυνία, όλη τη γνωστή ήπειρο της Βόρειας Αφρικής τα πολυάριθμα νησιά της Μεσογείου, την Ισπανία και ένα μέρος της Γαλλίας .»

«Αν το μεγαλείο του σκοπού, η πενιχρότητα των μέσων και τα εξαιρετικά επιτεύγματα συνιστούν τα τρία κριτήρια της ανθρώπινης ιδιοφυΐας, ποιος θα τολμούσε να συγκρίνει οποιαδήποτε σπουδαία προσωπικότητα της ιστορίας με τον Μουχάμμαντ; Οι διασημότεροι άνδρες δημιούργησαν μόνο όπλα, νόμους και αυτοκρατορίες. Αυτοί δεν ίδρυσαν κάτι παραπάνω από υλικές δυνάμεις, οι οποίες κατέρρευσαν μπροστά στα μάτια τους. Αυτός ο άνδρας, όμως, δεν κίνησε μόνο στρατούς, νομοθεσίες, αυτοκρατορίες, λαούς, δυναστείες αλλά και εκατομμύρια ανθρώπων στο ένα τρίτο του μέχρι τότε κατοικημένου κόσμου. Και ακόμη περισσότερο, αυτός κίνησε τους βωμούς, τις θεότητες, τις θρησκείες, τις ιδέες, τις πεποιθήσεις και τις ψυχές.»

«Φιλόσοφος, Ρήτορας, Απόστολος, Νομοθέτης, Κατακτητής των ιδεών, αποκαταστάτης μιας ορθολογικής πίστης... Μουχάμμαντ, ο ιδρυτής είκοσι επίγειων και μιας πνευματικής αυτοκρατοριών. Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά τα πρότυπα του ανθρώπινου μεγαλείου, εύλογα μπορούμε να αναρωτηθούμε αν υπάρχει προσωπικότητα μεγαλύτερη από αυτόν»

Ο Sir George Bernard Shaw στο " The Genuine Islam (Το Γνήσιο Ισλάμ)', Vol. 1, No. 8, 1936.

«Αν οποιαδήποτε θρησκεία είχε την πιθανότητα ή ευκαιρία να επικρατήσει πέρα από την Αγγλία ή ακόμα και την Ευρώπη μέσα στα επόμενα εκατό χρόνια, αυτή θα μπορούσε να είναι το Ισλάμ.»

«Πάντα είχα σε μεγάλη εκτίμηση τη θρησκεία του Μουχάμμαντ λόγω της θαυμάσιας ζωτικότητάς της. Είναι η μόνη θρησκεία που κατά τη γνώμη μου έχει αυτή την αφομοιωτική ικανότητα να μπορεί να εξελίσσεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να απευθύνεται σε κάθε ηλικία. Έχω μελετήσει αυτόν (το θαυμάσιο άνδρα) και κατά την άποψή μου, πέρα του ότι δεν είναι Αντίχριστος, πρέπει να αποκαλείται Λυτρωτής της Ανθρωπότητας.»

«Πιστεύω ότι αν ένας άνθρωπος όπως αυτός ήταν σε θέση να αναλάβει τη δικτατορία του σύγχρονου κόσμου, θα πετύχαινε την επίλυση των προβλημάτων του με τρόπο που θα επέφερε την αναγκαία ειρήνη και ευτυχία: Έχω προφητεύσει για την πίστη του Μουχάμμαντ ότι θα γίνει αποδεκτή από την Ευρώπη του μέλλοντος, καθώς αρχίζει ήδη να γίνεται αποδεκτή από την Ευρώπη του σήμερα.»

Michael Hart από το βιβλίο του «The 100, A Ranking of the Most Influential Persons In History (Οι 100 : Οι εκατό προσωπικότητες με τη μέγιστη επιρροή στην πορεία της ανθρωπότητας)», Νέα Υόρκη, 1978

«Η επιλογή μου να είναι ο Μουχάμμαντ στην κορυφή της λίστας των προσωπικοτήτων με τη μέγιστη επιρροή στην πορεία της ανθρωπότητας μπορεί να εκπλήξει μερικούς αναγνώστες και μπορεί να αμφισβητηθεί από άλλους, αλλά αυτός ήταν ο μόνος άνθρωπος στην ιστορία που ήταν εξαιρετικά επιτυχής τόσο σε κοσμικό όσο και σε θρησκευτικό επίπεδο.... Είναι πιθανό η σχετική επιρροή του Μουχάμμαντ στο Ισλάμ να ήταν μεγαλύτερη από την από κοινού επιρροή του Ιησού Χριστού και του Απόστολου Παύλου στο Χριστιανισμό....Είναι αυτός ο απaráμιλλος συνδυασμός της κοσμικής και θρησκευτικής επιρροής, που κατά τη γνώμη μου κάνει τον Μουχάμμαντ να θεωρείται μοναδική προσωπικότητα υψίστης επιρροής στην ανθρώπινη ιστορία.»

Ο μεγάλος Ινδός ηγέτης Mahatma Gandhi είπε:

«Αφότου ολοκλήρωσα το δεύτερο μέρος της βιογραφίας του Μουχάμμαντ, αισθάνθηκα ότι ήθελα να γνωρίσω περισσότερα γι' αυτόν τον εξαιρετο άνθρωπο. Αυτός αδιαμφισβήτητα κέρδισε τις καρδιές εκατομμυρίων ανθρώπων.»

Ο Thomas Carlyle , ο Άγγλος συγγραφέας, είπε:

«Μου αρέσει ο Μουχάμμαντ για την άνευ υποκρισίας φύση του... Με σαφή και ηχηρά λόγια απευθύνεται στους Τσάρους της Ρώμης και στους Βασιλιάδες της Περσίας. Τους καθοδήγησε σε αυτό που αγαπά ο ίδιος, σύμφωνα με το συμφέρον τους, τόσο σε αυτή όσο και στην αιώνια ζωή.»

Γράφει, επίσης, στο «Heroes and Hero Worship and the Heroic in History (Ηρωες και Λατρεία Ηρώων και ο Ηρωισμός στην Ιστορία)», 1840.

«Αυτά τα ψέματα (δυσφήμιση των Δυτικών), που ο καλοπροαίρετος ζήλος έχει συσσωρεύσει γύρω από αυτόν τον άνθρωπο (Μουχάμμαντ), αποτελούν δική μας και μόνο ντροπή.»

«Μια σιωπηλή σπουδαία ψυχή, ένας από αυτούς που δεν μπορεί παρά να είναι σοβαροί, επρόκειτο να ταραξεί τον κόσμο, όπως πρόσταξε ο Δημιουργός.»

Ο Edward Gibbon και Simon Ockley γράφουν στο History of the Saracen Empire (Ιστορία της Αυτοκρατορίας των Σαρακηνών), Λονδίνο 1870, σ. 54

«Δεν είναι η διάδοση, αλλά η μονιμότητα της θρησκείας του που αξίζει το θαυμασμό μας, καθώς συνεχίζει να διατηρεί την ίδια καθαρή και τέλεια εντύπωση, έτσι όπως ήταν χαραγμένη στη Μέκκα και στη Μεδίνα. Μετά από επαναστάσεις δώδεκα αιώνων από τους Ινδούς, Αφρικανούς και Τούρκους προσήλυτους στο Κοράνι... Οι Μωαμεθανοί⁽⁵⁾ έχουν αντισταθεί μαζικά στον πειρασμό της αλλοίωσης της πίστεως και της αφοσίωσης στο επίπεδο των αισθήσεων και φαντασιώσεων του ανθρώπινου είδους. Πιστεύω ότι υπάρχει Ένας Θεός, ο Αλλάχ, και ότι ο Μουχάμμαντ είναι ο Απόστολος του Θεού. Αυτή είναι η απλή και αμετάβλητη ομολογία πίστεως του Ισλάμ. Η πνευματική εικόνα του Θεού δεν έχει ποτέ αλλοιωθεί από οποιοδήποτε ορατό είδωλο, οι τιμές του Προφήτη δεν έχουν παραβιάσει ποτέ το μέτρο της ανθρώπινης αρετής και τα διδάγματα ζωής του έχουν περιορίσει την ευγνωμοσύνη των μαθητών του μέσα σε λογικά και θρησκευτικά πλαίσια.»

Ο Gibbon στο έργο του «The Decline and Fall of the Roman Empire (Η Παρακμή και η Πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας)», 1823.

«Ο Μουχάμμαντ με το ήθος που διέθετε περιφρόνησε τη μεγαλοπρέπεια της εξουσίας. Ο Απόστολος του Θεού ανέλαβε τις ταπεινές οικογενειακές υποχρεώσεις· άναβε τη φωτιά, σκούπιζε το πάτωμα, άρμεγε τις προβατίνες και επιδιόρθωνε ο ίδιος τα υποδήματα και τα ενδύματά του. Περιφρονώντας την μετάνοια και το προτέρημα ενός ερημίτη και χωρίς κανένα ίχνος μαιιοδοξίας διατήρησε τη λιτή δίαιτα ενός απλού Άραβα.»

Η Annie Besant γράφει στο έργο της «The Life and Teachings of Muhammad (Η Ζωή και οι Διδασκαλίες του Μουχάμμαντ)», Μάντρας 1932, σ. 4

«Είναι αδύνατο για όποιον μελετά τη ζωή και το χαρακτήρα του μεγάλου Προφήτη της Αραβίας, που ξέρι πώς δίδαξε και πώς έζησε, να αισθανθεί οτιδήποτε άλλο παρά σεβασμό. Υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους Αποστόλους του Υπέρτατου Θεού. Αν και πολλά από αυτά που θα σας πω, θα φανούν σε πολλούς από εσάς οικεία, κάθε φορά, όμως, που τα διαβάζω νιώθω θαυμασμό και σεβασμό γι' αυτόν τον ισχυρό Άραβα δάσκαλο.»

Ο W. Montgomery Watt γράφει στο Βιβλίο του «Mohammad At Mecca (Ο Μουχάμμαντ στη Μέκκα)», Οξφόρδη, 1953, σ.52

«Η ετοιμότητά του να εκδιωχθεί για τις πεποιθήσεις του, το ήθος των ανθρώπων που πίστεψαν σε αυτόν και τον αναγνώρισαν σαν ηγέτη και το μεγαλείο της απόλυτης επιτυχίας του, όλα αυτά συναινούν στη θεμελιώδη ακεραιότητά του. Η υπόθεση ότι ο Μουχάμμαντ ήταν ένας απατεώνας δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από όσα επιλύει. Επιπλέον, καμιά από τις εξέχουσες προσωπικότητες της ιστορίας δεν έχει τόσο λίγο εκτιμηθεί στη Δύση, όσο ο Μουχάμμαντ.»

Ο Bosworth Smith έγραψε στο βιβλίο του «Mohammad and Mohammedanism (Ο Μωάμεθ και ο Μωαμεθανισμός)», Λονδίνο 1874, σ. 92.

⁽⁵⁾ Ο όρος «Μωαμεθανοί» ή «Μωαμεθανισμός» είναι προσβλητικός για τους Μουσουλμάνους, οι οποίοι πιστεύουν ότι ο Αλλάχ και όχι ο Μουχάμμαντ ίδρυσε τη θρησκεία.

«Αυτός ήταν ο Καίσαρας και ο Πάπας σε ένα πρόσωπο αλλά ήταν ο Πάπας χωρίς τις αξιώσεις του Πάπα και ο Καίσαρας χωρίς τις λεγεώνες του Καίσαρα: χωρίς έναν μόνιμο στρατό, χωρίς ένα σωματοφύλακα, χωρίς ένα παλάτι και χωρίς ένα σταθερό εισόδημα. Αν ποτέ κάποιος άνθρωπος είχε το δικαίωμα να πει ότι κυβέρνησε με το Θεϊκό δικαίωμα, αυτός θα ήταν ο Μουχάμμαντ, γιατί είχε όλη τη δύναμη χωρίς ούτε τα μέσα ούτε τους παράγοντες της. Δεν τον ενδιέφεραν τα ανούσια της εξουσίας. Ήταν απλός τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο βίο του.»

«Τα πάντα είναι διαφορετικά στη θρησκεία του Μουχάμμαντ. Αντί για σκιές και μυστήρια, έχουμε ιστορία... Γνωρίζουμε την εξωτερική πλευρά της ιστορίας του Μουχάμμαντ... ενώ για την εσωτερική πλευρά της, αφού ξεκίνησε το κήρυγμά του, έχουμε ένα βιβλίο απολύτως μοναδικό στην προέλευσή του, στη διαφύλαξή του... για τη ουσιαστική αυθεντικότητα του οποίου κανείς ποτέ δεν ήταν σε θέση να εγείρει μια σοβαρή αμφιβολία.»

Ο James A. Michene στο «Islam: The Misunderstood Religion (Ισλάμ: «Η Παρερμηνευμένη θρησκεία), (Reader's Digest, αμερικανική έκδοση), Μάϊος 1955, σ. 68 – 70.

Ο Μουχάμμαντ, ο εμπνευσμένος άνθρωπος που ίδρυσε το Ισλάμ, γεννήθηκε περίπου το 570 μ.Χ. σε μια αραβική φυλή που λάτρευε τα είδωλα. Ορφάνεψε στη γέννα, φρόντιζε πάντα για τους φτωχούς και τους ενδεείς, για τις χήρες και τα ορφανά, τους σκλάβους και τους κατατρεγμένους.

Στα είκοσι του ήταν ήδη επιτυχημένος επιχειρηματίας και γρήγορα διηύθυνε τα караβάνια από καμήλες μιας πλούσιας χήρας. Όταν έγινε είκοσι πέντε ετών, η εργοδότης του, αναγνωρίζοντας ότι πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις, του έκανε πρόταση γάμου. Αν και ήταν δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερη, την παντρεύτηκε και παρέμεινε αφοσιωμένος σύζυγος για όσο ζούσε.

Όπως σχεδόν κάθε μεγάλος προφήτης πριν από αυτόν, έτσι και ο Μουχάμμαντ απέφευγε να ασκεί το ρόλο του μεταδότη του λόγου του Θεού, νοιώθοντας μια ανεπάρκεια. Όμως, ο άγγελος τον διέταξε: «Διάβασε». Από όσα γνωρίζουμε, ο Μουχάμμαντ δεν μπορούσε να διαβάσει ή να γράψει. Παρόλα αυτά άρχισε να υπαγορεύει εκείνα τα εμπνευσμένα λόγια που σύντομα θα ξεσήκωναν ένα μεγάλο τμήμα της γης: "Υπάρχει μόνο Ένας Θεός."

Σε όλα τα πράγματα ο Μουχάμμαντ ήταν πολύ πρακτικός. Όταν ο αγαπημένος του γιος, Ιμπραχίμ πέθανε, συνέβη μια έκλειψη και γρήγορα διαδόθηκαν φήμες ότι αυτό συμβολίζει συλλυπητήρια από τον ίδιο το Θεό. Τότε ο Μουχάμμαντ είπε: «Μια έκλειψη είναι ένα φαινόμενο της φύσης. Είναι ανόητο να αποδίδονται τέτοια πράγματα στο θάνατο ή τη γέννηση ενός ανθρώπου.»

Μετά το θάνατο του Μουχάμμαντ προσπάθησαν να τον θεοποιήσουν, αλλά αυτός που επρόκειτο να γίνει ο διάδοχός του, σταμάτησε την υστερία εκφωνώντας μία από τις ευγενέστερες ομιλίες στη θρησκευτική ιστορία: «Αν υπάρχουν κάποιοι μεταξύ σας που λάτρευαν τον Μουχάμμαντ, αυτός είναι νεκρός. Αλλά αν είναι ο ΑΛΛΑΧ που λατρεύατε, Αυτός ζει για πάντα.»

Ο Γερμανός Ποιητής, Wolfgang Goethe είπε:

«Εξερεύνησα την ιστορία για ένα ανθρώπινο πρότυπο και το βρήκα αυτό στο πρόσωπο του Μουχάμμαντ.»

Ο Lane-Poole στο Βιβλίο του: «Speeches and Table Talk of the Prophet Muhammad (Αγορεύσεις και Ανεπίσημες Συζητήσεις του Προφήτη Μουχάμμαντ).»

«Υπήρξε ο πιο πιστός προστάτης εκείνων που φρόντιζε, ο πιο γλυκός και ευχάριστος συνομιλητής. Εκείνοι που τον είδαν γέμισαν ξαφνικά με ευλάβεια· εκείνοι που τον πλησίασαν τον αγάπησαν· εκείνοι που τον περιέγραψαν είπαν: «Δεν έχω δει ποτέ άνθρωπο σαν αυτόν ούτε πριν ούτε μετά.» Ήταν ολιγόλογος αλλά όταν μιλούσε, μιλούσε με έμφαση και περίσκεψη, και κανένας δεν μπορούσε να ξεχάσει αυτά που είπε...»

Ο W.C. Taylor στο βιβλίο του: «The History of Muhammadanism and its Sects (Η ιστορία του Μωαμεθανισμού και τα Δόγματά του)»

«Ήταν τόσο μεγάλη η γενναιοδωρία του με τους φτωχούς που συχνά παραμελούσε την οικογένειά του. Ποτέ δεν του αρκούσε η απλή ικανοποίηση των επιθυμιών τους. Συζητούσε μαζί τους και εξέφραζε τη θερμή συμπάθειά του για τα βάσανά τους. Ήταν σταθερός φίλος και πιστός σύμμαχος τους.»

Dr. Gustav Weil στο βιβλίο του: «History of the Islamic Peoples (Ιστορία των Ισλαμικών Λαών)».

«Ο Μουχάμμαντ ήταν ένα λαμπρό παράδειγμα για το λαό του. Ο χαρακτήρας του ήταν αγνός και άσπιλος. Το σπίτι του, τα ρούχα του, το φαγητό του – χαρακτηρίζονταν από μια σπάνια απλότητα. Ήταν τόσο ταπεινός που θα μπορούσε να μη δέχεται ίχνος ευλάβειας από τους συντρόφους του και να μη δέχεται καμία υπηρεσία από το δούλο του, την οποία θα μπορούσε να κάνει ο ίδιος. Ήταν προσιτός σε όλους κάθε στιγμή. Επισκεπτόταν τους ασθενείς και τους συμπονούσε όλους. Ήταν απεριόριστη η καλοσύνη και η γενναιοδωρία του, όπως επίσης και το ενδιαφέρον του για την ευημερία της κοινότητας.»

Ο Washington Irving στο Βιβλίο του: «Life of Muhammad (Η ζωή του Μουχάμμαντ)», Νέα Υόρκη, 1920.

«Οι στρατιωτικοί του θρίαμβοι δεν του προκάλεσαν ούτε υπερηφάνεια ούτε ματαιοδοξία, όπως θα γινόταν αν είχαν πραγματοποιηθεί από ιδιοτελείς σκοπούς. Στην εποχή της μεγάλης του δύναμης διατήρησε την ίδια απλότητα στους τρόπους και στην εμφάνιση του, όπως στις δύσκολες ημέρες του. Μακριά από την επιρροή του βασιλικού καθεστώτος, δυσσαρεστούνταν, αν μπαίνοντας σε ένα δωμάτιο δεχόταν μια ασυνήθη εκδήλωση σεβασμού.»

Ο Arthur Glyn Leonard στο βιβλίο του: «Islam, Her Moral and Spiritual Values (Ισλάμ, Ηθικές και Πνευματικές αξίες)»

«Ήταν το μεγαλοφυές πνεύμα του Μουχάμμαντ που ενέπνευσε τους Άραβες, οι οποίοι μέσω του Ισλάμ εξυψώθηκαν. Που τους έβγαλε από το λήθαργο και το χαμηλό επίπεδο της φυλετικής στασιμότητας στο ψηλότερο σημείο εθνικής ενότητας και στην αυτοκρατορία. Ήταν το μεγαλείο του ντεϊσμού του Μουχάμμαντ, η απλότητα, η νηφαλιότητα και η αγνότητά του που ενστάλαξαν την πιστότητά του ιδρυτή στα δόγματά του, που επέδρασαν στο ηθικό και πνευματικό ανάστημά τους με όλο το μαγνητισμό της αληθινής έμπνευσης.»

Ο Jules Masserman στο: «Who Were History's Great Leaders? (Ποιοι ήταν οι Μεγάλοι Ηγέτες της Ιστορίας)», Περιοδικό TIME, 15 Ιουλίου, 1974

«Ίσως ο μεγαλύτερος ηγέτης όλων των εποχών ήταν ο Μουχάμμαντ, ο οποίος συνδύασε όλες τις τρεις λειτουργίες. Σε έναν μικρότερο βαθμό ο Μωυσής έκανε το ίδιο.»

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ahmad, Mahdi Rizqullah, *A Biography of the Prophet of Islam, in the light of the Original Sources – An Analytical Study*, Darussalam, Riyadh, 2005.

Al-Ghazali, *Fiqh-us-Seerah (Understanding the life of the Prophet Muhammad)*, International Islamic Publishing House, Riyadh, 1999.

Al-Isma'il, Tahia, *The Life of Muhammad*, Ta Ha Publishers Ltd, London, 1988.

Al-Mubarakpuri, Safi-ur-Rahman *Ar-Raheeq Al-Makhtum (The Sealed Nectar)*, Darussalam, Riyadh, 2002.

As-Sallaabee, Ali Muhammad, *The Noble Life of The Prophet Peace be upon him*, Darussalam, Riyadh, 2005.

At-Tamimi, Muhammad ibn 'Abdul Wahhab, *Abridged Biography of Prophet Muhammad*, Darussalam, Riyadh, 2003.

Emerick, Yahiya, *Muhammad –critical lives*, Alpha Books, Indianapolis, 2002.

Khan, Maulana Wahiduddin, *Muhammad A Prophet for all Humanity*, Goodword Books, New Delhi, 2002.

Khanum, Farida, *Life and Teachings of the Prophet Muhammad –its relevance in a global context*, Goodword Books, New Delhi, 2006.

Lings, Martin, *Muhammad: His Life Based on the Earliest Sources*, Inner Traditions International, Rochester, 1983.

Murad, Mahmoud R, *The abridgment of the Sirat Ibn Hisham, Biography of the Prophet*, Resalah Publishers, Beirut, 2001.

Nadwi, Sayyed Abul Hasan Ali, *Muhammad the Last Prophet – a model for all time*, Hafiz & Sons, Karachi, 2000.

Rafi, Salim bin Muhammad, *Muhammad, the beloved of Allah*, Darussalam, Riyadh, 1999.

Sadiq, Muhammad, *The way of the Prophet Muhammad*, Darussalam, Riyadh, 1996.